

Veelgestelde vragen

Invoering van de EU-verordening inzake ontbossingsvrije producten

Versie 3 - Oktober 2023

Dit is een niet-officiële vertaling uitgevoerd in opdracht van DG Leefmilieu,
FOD Volksgezondheid

Dit document is een werkdocument dat door de diensten van de Commissie is opgesteld om informatie te verstrekken aan de nationale autoriteiten, de marktdeelnemers in de EU en andere belanghebbenden met het oog op de tenuitvoerlegging van Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het op de markt van de Unie aanbieden en de uitvoer uit de Unie van bepaalde grondstoffen en producten die met ontbossing en bosdegradatie verband houden, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 995/2010 (in dit document “de Verordening”, “deze Verordening” of “EUDR” genoemd). Dit document geeft alleen de standpunten van de diensten van de Commissie weer. Het is niet wettelijk bindend en kan niet gebruikt worden om de aansprakelijkheid van de Commissie in te roepen.

Inhoudsopgave

1. Traceerbaarheid	8
1.1. Waarom en hoe moeten marktdeelnemers coördinaten verzamelen?.....	8
1.2. Moeten alle grondstoffen (geïmporteerd, geëxporteerd, verhandeld) traceerbaar zijn? ..	8
1.3. Hoe werkt het voor in bulk verhandelde of samengestelde producten? (NIEUW)	9
1.4. Zijn massabalansketens toegestaan?.....	9
1.5. Wat als een deel van een product niet conform is?	10
1.6. Wat zijn de regels voor een stuk land dat niet als onroerend goed wordt beschouwd? ..	10
1.7. Wat is de grootte van het gebied (hectare) dat kan worden bestreken door een polygoon? (NIEUW).....	10
1.8. Moet de geolocatie in alle gevallen door middel van polygonen worden opgegeven? (NIEUW)	11
1.9. Hoe moeten polygonen in het digitale formaat worden aangegeven? (NIEUW)	11
1.10. Wat als er geen percelenkadasters of eigendomstitels beschikbaar zijn?.....	11
1.11. Mag een marktdeelnemer de geolocatiegegevens van de producent gebruiken?.....	12
1.12. Moeten marktdeelnemers de geolocatie controleren?.....	12
1.13. Moet de zorgvuldigheidsprocedure herhaald worden voor producten van hetzelfde stuk land? ..	12
1.14. Kan een polygoon meerdere percelen omvatten?	12
1.15. Wat als een relevante grondstof wordt geproduceerd op een perceel binnen één onroerend goed, dat ook andere percelen omvat? (NIEUW)	13
1.16. Moeten polygonen worden verstrekt op basis van een omtrek?	14
1.17. Hoe moet de plaats van productie van gemengde goederen worden aangegeven? (NIEUW)	14
1.18. Onder welke omstandigheden kunnen marktdeelnemers in een zorgvuldigheidverklaring meer percelen aangeven dan de percelen die daadwerkelijk betrokken zijn bij de productie van de specifieke grondstof die in de handel wordt gebracht? Wat zijn de gevolgen van een “te veel-aangifte”? (NIEUW)	14
1.19. Hoe zullen claims op basis van geolocatie in de praktijk worden gecontroleerd?	16

1.20.	Hoe zal de EU de geldigheid van een 'ontbossingsvrij'-claim controleren?	16
1.21.	Welk soort controles mogen de Bevoegde Autoriteiten van de EU-lidstaten in derde landen uitvoeren als een product mogelijk niet in overeenstemming met de EUDR wordt geacht (NIEUW)	16
1.22.	Zullen de Bevoegde Autoriteiten de definities in de Verordening hanteren?.....	17
1.23.	Wat is traceerbaarheid van de toeleveringsketen?	17
1.24.	Hoe zal traceerbaarheid werken voor producten uit meerdere landen?	17
1.25.	Wat is de "productiedatum of -tijdsperiode"? (NIEUW).....	18
1.26.	Hoe werkt de traceerbaarheid voor runderen?	18
1.27.	Wat als toeleveranciers de vereiste informatie niet verstrekken?	19
1.28.	Moeten er coördinaten worden verstrekt voor percelen in landen die als landen met een laag risico zijn geclassificeerd?.....	19
1.29.	Is de legaliteitsvereiste van toepassing op ontbossingsvrij land?	19
1.30.	Zijn er wettelijke verplichtingen voor niet-EU-landen?	19
1.31.	Hoe kunnen producenten de geolocatiegegevens delen als bepaalde overheden het delen van dergelijke gegevens verbieden? (NIEUW)	20
2.	Toepassingsgebied	20
2.1.	Op welke producten heeft de Verordening betrekking?	20
2.2.	Wat met in de Verordening vermelde producten die de vermelde grondstoffen niet bevatten?	21
2.3.	Is de Verordening van toepassing ongeacht de hoeveelheid of de waarde?	21
2.4.	Wat met grondstoffen die in de EU zijn geproduceerd?.....	21
2.5.	Hoe is de Verordening van toepassing op hout dat wordt gebruikt als verpakkingsmateriaal?	22
2.6.	Wordt de terugzending van een relevante lege verpakking door de detailhandelaar aan zijn leverancier beschouwd als "aanbieden op de EU-markt" wanneer de betreffende verpakking vóór de terugzending op zichzelf (d.w.z. een op zichzelf staande verpakking) in de EU-handel werd gebracht? (NEW).....	22
2.7.	Valt de handel in relevante tweedehands producten op de EU-markt binnen het toepassingsgebied van de Verordening? NIEUW	22
2.8.	Valt gerecycled papier/karton onder het toepassingsgebied van de Verordening?	23
2.9.	Wat zijn GN- en GS-codes en hoe moeten ze worden gebruikt?.....	23
2.10.	Wanneer is er sprake van een "levering" van een relevant product, wat betekent dat het in de handel wordt gebracht of op de markt wordt aangeboden in het kader van een commerciële activiteit? In hoeverre vallen bedrijven onder het toepassingsgebied wanneer zij relevante producten in hun eigen bedrijf gebruiken of verwerken (NIEUW)?	24
2.11.	Wanneer is het nodig om zorgvuldigheid te betrachten en een DDS in te dienen als dezelfde natuurlijke of rechtspersoon een relevant product meerdere keren verwerkt in het kader van zijn commerciële activiteit (NIEUW)?	26
2.12.	Valt bamboe binnen het toepassingsgebied van de EUDR? Hoe zit het met andere producten die geen relevante grondstoffen bevatten of met behulp van relevante grondstoffen	

zijn gemaakt, maar die wel in Bijlage I (NIEUW) staan?	27
3. Draggers van verplichtingen.....	27
3.1. Wie wordt beschouwd als een marktdeelnemer?	27
3.2. Wat betekent 'in het kader van een handelsactiviteit'?.....	27
3.3. Wat betekent "relevante wetgeving van het land van productie"?	28
3.4. Wat zijn de verplichtingen van niet-kmo-marktdeelnemers stroomafwaarts in de toeleveringsketen?	28
3.5. Wat zijn de verplichtingen van kmo-marktdeelnemers verderop in de toeleveringsketen? (NIEUW)	29
3.6. Zullen marktdeelnemers en grote handelaren verderop in de toeleveringsketen in het Informatiesysteem toegang hebben tot geolocatie-informatie in zorgvuldigheidsverklaringen die door stroomopwaartse marktdeelnemers in het informatiesysteem zijn ingegeven? (NIEUW) ..	29
3.7. Wat gebeurt er als een niet in de EU gevestigde marktdeelnemer een relevant product of een relevante grondstof in de EU-handel brengt? Onder welke omstandigheden hebben niet in de EU gevestigde marktdeelnemers toegang tot het Informatiesysteem? (NIEUW)	30
3.8. Welke bedrijven zijn niet-kmo-handelaren en wat zijn hun verplichtingen?.....	30
3.9. Worden organisaties die geen kmo's zijn en aan consumenten verkopen (detailhandelaren) ingedeeld als handelaren? (NIEUW)	30
3.10. Welke gevolgen heeft de wijziging van artikel 3 van Richtlijn 2013/34/EU door Gedelegeerde Richtlijn (EU) 2023/2775 van de Commissie, die de criteria aanpast die bepalen welke bedrijven kmo's zijn, voor kmo's onder de EUDR? (NIEUW)	31
3.11. Wie is aansprakelijk in het geval van inbreuk op de Verordening? (NIEUW).....	31
3.12. Wie is de marktdeelnemer in het geval van niet-gevelde bomen of kaprechten?	31
3.13. Hoe is de Verordening van toepassing op bedrijfsgroepen? (NIEUW)	32
4. Definities.....	32
4.1. Wat betekent "wereldwijde ontbossing"?	32
4.2. Wat betekent "perceel"?	32
4.3. Aan welke criteria moet hout voldoen?	33
4.4. Wat zijn de toegestane houtkapniveaus?	33
4.5. Hoe moet de zinsnede “zonder bosdegradatie teweeg te brengen” binnen de definitie van “ontbossingsvrij” voor relevante producten die hout bevatten of met hout zijn gemaakt, worden begrepen? (NIEUW)	33
4.6. Hoe moet de vraag of een houtproduct vrij is van bosdegradatie worden beoordeeld en wat is de relevante periode die in aanmerking wordt genomen? (NIEUW)	34
4.7. Kan een houtproduct vrij van bosdegradatie zijn als het is geoogst uit een bos dat na 31 december 2020 structurele veranderingen heeft ondergaan die niet zijn veroorzaakt door kapactiviteiten? (NIEUW)	35
4.8. In sommige gevallen kan het bewijs voor houtkapactiviteiten die “bosdegradatie” teweegbrengen, pas enige tijd nadat een houtproduct in de EU-handel is gebracht (of op de EU-markt is aangeboden, of van daaruit is uitgevoerd) worden geleverd. Kunnen marktdeelnemers aansprakelijk worden gesteld voor gebeurtenissen die plaatsvinden nadat de	

zorgvuldigheidverklaring is ingediend? (NIEUW)	36
4.9. Ontmoedigt de definitie van "bosdegradatie" het opzettelijk planten en zaaien van bomen, wat een belangrijke praktijk kan zijn voor de bescherming en het herstel van bossen? (NIEUW)	36
4.10. Hoe "bomen die deze drempels op de groeiplaats kunnen bereiken" toe te passen? (NIEUW)	37
4.11. Welke verandering in bosgebruik voldoet aan de Verordening? (NIEUW)	37
4.12. Zou een natuurramp gelden als ontbossing?.....	37
4.13. Worden "andere beboste gronden" of andere ecosystemen ook opgenomen?.....	37
4.14. Wordt de rubberteelt beschouwd als "landbouwgebruik" onder de Verordening? (NIEUW)	38
5. Zorgvuldigheid	38
5.1. Wat zijn mijn verplichtingen als EU-marktdeelnemer?	38
5.2. Wat is een "gemachtigde vertegenwoordiger"?.....	39
5.3. Kunnen bedrijven zorgvuldigheid betrachten namens dochterondernemingen?	39
5.4. Wat met de wederinvoer van een product?.....	40
5.5. Op welke douaneprocedures heeft dit een effect?	40
5.6. Is voor het in de handel brengen van producten die niet in de EU zijn geproduceerd douane-inklaring vereist?	40
5.7. Welke rol hebben de certificerings- of verificatieregelingen?	40
5.8. De Europese Commissie bereidt een leidraad voor die meer uitleg zal geven over de rol van certificering en programma's voor verificatie door derden bij risicobeoordeling en risicobeperking. Hoe lang moet documentatie worden bewaard? (NIEUW)	40
5.9. Wat zijn de criteria voor "producten met verwaarloosbaar risico"?.....	41
5.10. Zijn "producten met verwaarloosbaar risico" vrijgesteld?	41
5.11. Kunnen bepaalde grondstoffen uit een bepaald land als "verwaarloosbaar risico" worden beschouwd?	42
5.12. Op welk moment in de tijd moeten de controles zich richten bij het controleren van de naleving van de 'ontbossingsvrij'-vereiste? (NIEUW)	42
5.13. Voor welke producten hebben marktdeelnemers en handelaren documentatie nodig in het kader van hun zorgvuldigheidsverplichtingen? (NIEUW).....	42
5.14. Wanneer moeten niet-MKB-exploitanten hun eerste jaarverslagen overeenkomstig artikel 12, lid 3, van de Verordening indienen? (NIEUW)	42
5.15. Komt er een model voor de zorgvuldigheidverklaring die actoren in de zeven grondstoffensectoren waarop de Verordening betrekking heeft, moeten invullen? (NIEUW)	42
5.16. Komt er een vooraf bepaald formaat of een lijst met vragen voor het betrachten van zorgvuldigheid? (NIEUW).....	43
5.17. Moeten marktdeelnemers en handelaren (en/of hun gemachtigde vertegenwoordigers) die relevante producten op de EU-markt willen brengen, aanbieden of uitvoeren, zich registreren in het Informatiesysteem? (NIEUW)	43
5.18. Kan de Commissie nadere bijzonderheden verstrekken over de instrumenten voor	

satellietbeelden die moeten worden gebruikt om te controleren of relevante producten aan de eisen voldoen (bijvoorbeeld over de minimumresolutie)? (NIEUW)	43
5.19. Hoe vaak moeten zorgvuldigheidsverklaringen in het informatiesysteem worden ingediend en kunnen ze betrekking hebben op meerdere zendingen/batches? Hoe zit het met situaties waarin relevante producten opeenvolgend in de handel kunnen worden gebracht overeen bepaalde periode (NIEUW)?	43
5.20. Wat is de uiterste datum voor het indienen van een DDS (NIEUW)?	45
6. Benchmarking en partnerschappen	46
6.1. Wat is landenbenchmarking?	46
6.2. Wat is de methodologie?	46
6.3. Hoe kunnen belanghebbenden bijdragen?	46
6.4. Kunnen landen relevante gegevens delen met de Commissie?	47
6.5. Worden legaliteitsrisico's overwogen?	47
6.6. Welke steun wordt verleend aan producerende landen en kleine landbouwbedrijven? ..	47
6.7. Wat zijn de verschillende elementen van het Team Europe-initiatief?	48
6.8. Hoe verhoudt het Team Europe-initiatief zich tot de CSDDD?	48
6.9. Hoe kunnen we het risico verkleinen dat marktdeelnemers bepaalde toeleveringsketens of bepaalde productielanden/regio's vermijden die als 'hoog risico' zijn aangemerkt?	49
6.10. Hoe zal de EU de transparantie garanderen?	49
7. Ondersteuning van de invoering	49
7.1. Wat is het informatiesysteem en de éénloketomgeving van de Europese Unie?	49
7.2. Welke garanties voor gegevensbeveiliging hebben ze?	50
7.3. Hoe kunnen marktdeelnemers en handelaren zich registreren?	50
7.4. Kan het systeem veelgebruikte gegevens opslaan?	50
7.5. Kan het systeem landbouwers helpen om de geolocatie te bepalen?	50
7.6. Kan een zorgvuldigheidsverklaring worden gewijzigd?	51
7.7. Wie kan de geolocatiegegevens bekijken die in het Informatiesysteem zijn opgeslagen? (NIEUW)	51
7.8. Welk gegevensformaat is nodig om de geolocatie in het Informatiesysteem te uploaden? Welk formaat wordt geaccepteerd om de geolocatiecoördinaten bij de zorgvuldigheidsverklaringen in het Informatiesysteem te voegen? (NIEUW)	51
7.9. Wanneer is het Informatiesysteem klaar? (NIEUW)	51
8. Tijdlijnen	51
8.1. Wanneer treedt de Verordening in werking en wordt ze toegepast?	51
8.2. Wat met de periode tussen deze datums?	52
8.3. Hoe kan ik bewijzen dat het product werd geproduceerd voordat de Verordening van kracht werd? Wat zijn de regels voor de productie van rundveeproducten? (NIEUW)	52
9. Andere vragen	52
9.1. Wat zijn de verplichtingen voor marktdeelnemers en niet-kmo-handelaren wanneer ze	

een relevant product in de EU-handel brengen of uitvoeren dat gemaakt is van een relevant product of een relevante grondstof die in de handel is gebracht tijdens de overgangperiode (d.w.z. de periode tussen de datum van inwerkingtreding van de Verordening (30 juni 2023) en de datum van toepassing ervan (30 december 2024)?	52
9.2. Welk bewijs is nodig om aan te tonen dat het product vóór de datum van inwerkingtreding in de handel is gebracht (d.w.z. welke documenten worden geaccepteerd als bewijs van het “in de handel brengen”)? (NIEUW)	54
9.3. Mogen producten die tijdens de overgangperiode in de EU in de handel zijn gebracht, worden gemengd met producten die voldoen aan de Verordening en die na de overgangperiode in de EU in de handel worden gebracht, als kan worden aangetoond dat elke batch daarvan tijdens de overgangperiode in de EU in de handel is gebracht of voldoet aan de Verordening? (NIEUW)	55
9.4. Hoe zal het mengen van grondstoffen die tijdens de overgangperiode zijn opgeslagen met grondstoffen die na 30 december 2024 op de markt worden gebracht, in de praktijk werken, met name in het Informatiesysteem? (NIEUW)	55
9.5. Wanneer begint en eindigt de overgangperiode in de praktijk? (NIEUW)	55
9.6. Hoe moeten de bevoegde autoriteiten controles uitvoeren op producten die tijdens de overgangperiode in de EU in de handel zijn gebracht om ervoor te zorgen dat de Verordening wordt nageleefd? NIEUW	55
9.7. Zal de Commissie richtsnoeren uitvaardigen?	55
9.8. Zal de Commissie grondstofspectifieke richtsnoeren uitvaardigen?	56
9.9. Wat zijn de rapportageverplichtingen voor marktdeelnemers?	56
9.10. Wat is het EU-observatorium voor ontbossing en bosdegradatie?	56
9.11. Wat vormt een hoog risico en hoe lang kan een opschorting duren?	57
9.12. Hoe verhoudt de Verordening zich tot de EU-richtlijn Hernieuwbare Energie?	58
10. Sancties	58
10.1. Wat betekent het dat de sancties van de EU-lidstaten de verplichtingen van de lidstaten krachtens Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad onverlet laten? (NIEUW)	58
10.2. Wat is de maximale hoogte van de boete? (NIEUW)	58
10.3. Is het met betrekking tot de Richtlijn inzake Overheidsopdrachten aan de EU-lidstaten om bij de tenuitvoerlegging van de Verordening te beslissen of zelfreiniging mogelijk moet worden gemaakt? (NIEUW)	59
10.4. Volgens artikel 25, lid 3, van de EUDR stellen de lidstaten “de Commissie in kennis van definitieve oordelen” en sancties tegen rechtspersonen. De Commissie zal een lijst van deze vonnissen op haar website publiceren. Gaat het hier om alle administratieve besluiten of om rechterlijke uitspraken? (NIEUW)	59
10.5. Ik heb een paar kleine bomen omgehakt op mijn land waar ik nu koeien houd. Ik ben van plan het hout en het vlees van de koeien te verkopen op een lokale markt in de EU. Worden er boetes opgelegd als ik ze verkoop aangezien ik de bomen heb omgehakt? (NIEUW)	59
10.6. Wat moet ik doen als ik IT-gerelateerde problemen heb met het informatiesysteem? (NIEUW)	59

1. Traceerbaarheid

1.1. Waarom en hoe moeten marktdeelnemers coördinaten verzamelen?

De Verordening verplicht marktdeelnemers en handelaren die geen kmo's zijn en die onder de Verordening vallende producten in de EU-handel brengen om de geografische coördinaten te verzamelen van de percelen waar de grondstoffen zijn geproduceerd.

Traceerbaarheid tot aan het perceel (d.w.z. de vereiste om de geografische coördinaten te verzamelen van de percelen waar de goederen zijn geproduceerd) is nodig **om aan te tonen dat er geen ontbossing plaatsvond op de specifieke productielocatie**. Geografische informatie die producten koppelt aan het perceel wordt al gebruikt door een deel van de industrie en een aantal certificeringsorganisaties. Op afstand vastgestelde informatie (luchtfoto's, satellietbeelden) of andere informatie (bv. foto's in het veld met gekoppelde geotags en tijdstempels) kunnen worden gebruikt om te controleren of de geolocatie van aangegeven grondstoffen en producten in verband wordt gebracht met ontbossing.

De geolocatiecoördinaten moeten worden vermeld in de zorgvuldigheidsverklaringen die marktdeelnemers in het Informatiesysteem (IS) moeten ingeven voordat de producten in de EU-handel worden gebracht of vanuit de EU worden geëxporteerd. Het is daarom een kernonderdeel van de Verordening, die het verbiedt om een product in de EU-handel te brengen of te exporteren wanneer dit product onder het toepassingsgebied van de Verordening valt en de geolocatiecoördinaten nog niet zijn verzameld en ingediend als onderdeel van een zorgvuldigheidsverklaring.

Het verzamelen van de geolocatiecoördinaten van een perceel kan via mobiele telefoons, draagbare GNSS-apparaten (Global Navigation Satellite System) en wijdverspreide en gratis te gebruiken digitale toepassingen (bijv. geografische informatiesystemen (GIS)). Deze hebben geen dekking van een mobiel netwerk nodig, alleen een solide GNSS-sigitaal, zoals dat van Galileo.

Voor percelen van meer dan 4 hectare die worden gebruikt voor de productie van andere grondstoffen dan runderen, moet de geolocatie worden opgegeven door middel van polygonen, d.w.z. breedte- en lengtecoördinaten met zes decimalen om de omtrek van elk perceel te beschrijven. Voor percelen kleiner dan 4 hectare kunnen marktdeelnemers (en handelaren die geen kmo's zijn) een polygoon of een enkel breedte- en lengtecoördinaat met zes decimalen gebruiken om de geolocatie mee te delen. Etablissementen waar runderen worden gehouden, kunnen worden beschreven met een enkele geolocatiecoördinaat.

Houd er rekening mee dat de Verordening geen directe verplichtingen oplegt aan producenten in derde landen (tenzij ze rechtstreeks producten in de EU-handel brengen).

1.2. Moeten alle grondstoffen (geïmporteerd, geëxporteerd, verhandeld) traceerbaar zijn?

De traceerbaarheidsvereisten gelden voor elke partij geïmporteerde/geëxporteerde/verhandelde relevante grondstoffen.

De Verordening vereist dat marktdeelnemers (of niet-kmo-handelaren) **elke relevante grondstof** traceren tot aan het perceel voordat ze een relevant product beschikbaar maken of in de EU-handel brengen, of voordat ze het exporteren. Bijgevolg is **de indiening van de zorgvuldigheidsverklaring met geolocatiegegevens een vereiste voor de relevante producten die worden ingevoerd** (douaneregeling "in het vrije verkeer brengen") en uitgevoerd (douaneregeling "uitvoer") en de zending voor transacties binnen de EU-markt.

1.3. Hoe werkt het voor in bulk verhandelde of samengestelde producten? (NIEUW)

Voor producten die in **bulk** worden verhandeld, zoals soja of palmolie bijvoorbeeld, betekent dit dat de marktdeelnemer (of niet-kmo-handelaren) ervoor moet zorgen dat alle percelen die bij een zending betrokken zijn, worden geïdentificeerd en dat de grondstoffen in geen enkele stap van het proces worden gemengd met grondstoffen van onbekende oorsprong of uit gebieden die ontbost of aangetast zijn na de afsluitingsdatum van 31 december 2020.

Voor relevante **samengestelde** producten, zoals houten meubelen met verschillende houten onderdelen, moet de marktdeelnemer de geolocatie vaststellen van alle percelen waar de relevante grondstof (bijv. hout) die in het productieproces is gebruikt, werd geproduceerd. De componenten van de relevante grondstoffen mogen niet van onbekende oorsprong zijn of afkomstig zijn uit gebieden die ontbost of aangetast zijn na de afsluitingsdatum.

In het geval van **samengestelde** producten die verschillende relevante grondstoffen of producten bevatten (bijvoorbeeld een chocoladereep die cacaopoeder, cacaoboter en palmolie bevat), moet de marktdeelnemer die een dergelijk product op de EU-markt brengt, alleen zorgvuldigheid betrachten met betrekking tot de belangrijkste grondstof en (afgeleide) producten die volgens de EUDR relevant worden geacht, namelijk de grondstof die in de linkerkolom van Bijlage I staat. Voor chocoladerepen (code 1806) bijvoorbeeld is cacao de relevante grondstof. Dit betekent dat de zorgvuldigheidsverplichting en informatievereisten alleen betrekking hebben op de relevante producten die in de rechterkolom van Bijlage I worden genoemd onder de relevante grondstof die de chocoladereep bevat of waarvan deze gemaakt is, in dit geval cacaopoeder en cacaoboter onder de grondstof cacao.

1.4. Zijn massabalansketens toegestaan?

De Verordening bepaalt dat de grondstoffen die worden gebruikt voor alle producten die onder het toepassingsgebied vallen, traceerbaar moeten zijn tot aan het perceel.

Massabalansketens die het mogelijk maken dat ontbossingsvrije grondstoffen in enige stap van de toeleveringsketen worden gemengd met grondstoffen van onbekende oorsprong of met niet-ontbossingsvrije grondstoffen, zijn volgens de Verordening **niet toegestaan**, omdat ze niet garanderen dat de in de EU-handel gebrachte of uitgevoerde grondstoffen ontbossingsvrij zijn. Daarom moeten de grondstoffen die in de EU-handel gebracht of geëxporteerd worden bij elke stap van de toeleveringsketen gescheiden worden van grondstoffen van onbekende oorsprong of van grondstoffen die niet ontbossingsvrij zijn. Aangezien massabalans bijgevolg moet worden uitgesloten, is volledig behoud van identiteit niet nodig.

1.5. Wat als een deel van een product niet conform is?

Als een deel van een relevant product niet conform is, **moet het niet-conforme deel worden geïdentificeerd en gescheiden van de rest** voordat het relevante product in de EU-handel wordt gebracht of wordt geëxporteerd, en dat deel mag niet in de EU-handel worden gebracht of worden geëxporteerd.

Als identificatie en scheiding niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat de niet-conforme producten met de rest zijn vermengd, dan is het hele relevante product niet-conform aangezien niet kan worden gegarandeerd dat aan de voorwaarden van artikel 3 van de Verordening is voldaan. Het mag dan niet in de EU-handel worden gebracht of worden uitgevoerd.

Indien bijvoorbeeld bulkgoederen allemaal gemengd zijn en gekoppeld zijn aan honderden percelen, zou het feit dat een van de percelen na 2020 ontbost is, de volledige batch in kwestie niet-conform maken.

Een product zou echter niet niet-conform zijn als 100% van de relevante grondstoffen of relevante producten die in de EU-handel worden gebracht 1) getraceerd kunnen worden tot het perceel, 2) legaal en ontbossingsvrij zijn in de zin van de Verordening, en 3) op geen enkel moment gemengd zijn met grondstoffen van onbekende oorsprong of die niet ontbossingsvrij zijn.

1.6. Wat zijn de regels voor een stuk land dat niet als onroerend goed wordt beschouwd?

Wat gebeurt er met openbare of gemeenschappelijke gronden die niet onder het begrip "onroerend goed" vallen?

De Verordening bepaalt dat producten die in de EU-handel worden gebracht of worden geëxporteerd, op het land aangewezen als een perceel moeten worden geproduceerd of geoogst. Het ontbreken van een percelenkadaster of formele eigendomstitel zou geen belemmering mogen vormen voor het aanwijzen van land dat de facto als perceel wordt gebruikt (zie hieronder).

1.7. Wat is de grootte van het gebied (hectare) dat kan worden bestreken door een polygoon? (NIEUW)

In de Verordening is geen vaste minimum- of maximumomvang voor percelen vastgesteld, zolang het perceel het precieze productiegebied omvat en zich in voldoende homogene omstandigheden bevindt om een evaluatie mogelijk te maken van het geaggregeerde risiconiveau van ontbossing en bosdegradatie in verband met de relevante producten die op die grond worden geproduceerd. Zie ook vraag 1 met betrekking tot de geografische coördinaten voor percelen van minder dan 4 ha.

Er is geen limiet aan de oppervlakte van de polygoon die in het Informatiesysteem kunnen worden geïmporteerd, maar de totale bestandsgrootte van de DDS mag niet groter zijn dan 25 Mb.

1.8. Moet de geolocatie in alle gevallen door middel van polygonen worden opgegeven? (NIEUW)

Nee. Voor percelen met een grootte van minder dan vier hectare (alleen), kan de geolocatie worden beschreven met slechts één lengte- en breedtepunt. In het geval van rundvee zijn geen polygonen vereist, maar slechts enkele geolocatiepunten, met name voor alle “etablisementen” (zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 29, van de Verordening) waar runderen werden gehouden.

1.9. Hoe moeten polygonen in het digitale formaat worden aangegeven? (NIEUW)

De gedetailleerde regels voor de werking van het informatiesysteem zullen worden vastgesteld door middel van een uitvoeringshandeling. De belanghebbenden zullen over deze ontwikkelingen worden geïnformeerd en geraadpleegd via het multistakeholderplatform voor de bescherming en het herstel van de bossen wereldwijd. Relevante informatie zal ook openbaar worden gemaakt op de website van de Commissie.

Het Informatiesysteem zal, waar mogelijk, het werk van marktdeelnemers vergemakkelijken door **toe te staan dat een aantal veelgebruikte digitale geolocatieformaten rechtstreeks in het systeem worden geüpload wanneer polygonen worden aangegeven in een zorgvuldigheidsverklaring**. Momenteel ondersteunt het Informatiesysteem het GeoJSON-bestandsformaat en WGS-84, met EPSG-4326 projectie. Het Informatiesysteem zal na verloop van tijd verder evolueren op basis van feedback van gebruikers.

1.10. Wat als er geen percelenkadasters of eigendomstitels beschikbaar zijn?

Hoe kunnen marktdeelnemers en handelaren die geen kmo's zijn geolocatiegegevens verkrijgen in landen waar er eigendomsregisters onvolledig zijn en waar landbouwers mogelijk geen identiteitsbewijzen of eigendomstitels van hun land hebben?

Landbouwers kunnen de geolocatie van hun percelen verzamelen, ongeacht of ze al dan niet zijn ingeschreven in een kadaster of het ontbreken van identiteitsbewijzen of eigendomstitels met betrekking tot hun land. Tenzij ze directe leveranciers van de marktdeelnemers of de marktdeelnemers zelf zijn, is er geen persoonlijke informatie vereist van de landbouwers en volstaat de geolocatie van het perceel dat werd gebruikt om grondstoffen te leveren om in de EU-handel te brengen.

Wat betreft de legaliteitsvereiste met betrekking tot het grondgebruiksrecht (artikel 2, lid 40, a), van de Verordening), vereist de Verordening dat de relevante nationale wetgeving wordt nageleefd. Als het landbouwers wettelijk is toegestaan om hun product te verkopen volgens de nationale wetgeving (die misschien geen kadaster heeft en waar sommige landbouwers misschien geen identiteitsbewijs hebben), dan zou dat ook betekenen dat marktdeelnemers (of niet-kmo-handelaren) aan de wettigheidsvereiste voldoen wanneer ze bij die landbouwers inkopen. Als het bezit van een eigendomstitel volgens de nationale wetgeving niet vereist is om landbouwproducten te produceren en te verhandelen, dan is dat ook niet vereist volgens de Verordening. Marktdeelnemers (of niet-kmo-handelaren) moeten echter nagaan of er geen risico is op onwettigheid in hun toeleveringsketens.

Er zijn veel verschillende middelen die marktdeelnemers (of niet-kmo-handelaren) vandaag al gebruiken om de informatie over legaliteit (en geolocatie) te verzamelen: sommigen brengen hun leveranciers rechtstreeks in kaart, terwijl anderen vertrouwen op tussenpersonen zoals coöperaties, certificeringsinstanties, nationale traceerbaarheidssystemen of andere bedrijven. Marktdeelnemers (of niet-kmo-handelaren) zijn wettelijk verantwoordelijk voor de juistheid van de geolocatie- en wettigheidsgegevens, ongeacht de middelen of tussenpersonen die ze gebruiken om die informatie te verzamelen.

1.11. Mag een marktdeelnemer de geolocatiegegevens van de producent gebruiken?

Ja, maar het is de marktdeelnemer die uiteindelijk verantwoordelijk is voor de nauwkeurigheid, en niet de producent die de gegevens aanlevert. De Verordening is niet van toepassing op producenten die niet rechtstreeks producten in de handel van de Europese Unie brengen (en dus niet onder de definitie van marktdeelnemers en handelaren vallen).

In dat geval moet de marktdeelnemer ervoor zorgen dat het gebied waar de betreffende grondstof is geproduceerd correct in kaart is gebracht en dat de geolocatie overeenkomt met het perceel. Een van de maatregelen die de exploitant kan gebruiken is ondersteuning van leveranciers om aan de eisen van deze Verordening te voldoen, met name voor kleine landbouwbedrijven, door middel van capaciteitsopbouw en andere investeringen.

1.12. Moeten marktdeelnemers de geolocatie controleren?

Marktdeelnemers en handelaren die geen kmo's zijn, **moeten de geolocatie verifiëren en kunnen bewijzen dat deze correct is.**

Het waarborgen van de waarachtigheid en nauwkeurigheid van geolocatiegegevens is een cruciaal aspect van de verantwoordelijkheden die marktdeelnemers en handelaren moeten vervullen. Onjuiste geolocatiegegevens verstrekken, zou een inbreuk vormen op de verplichtingen van marktdeelnemers (en handelaren die geen kmo's zijn) uit hoofde van de Verordening.

1.13. Moet de zorgvuldigheidsprocedure herhaald worden voor producten van hetzelfde stuk land?

De geolocatiegegevens die verplicht moet worden verstrekt in de zorgvuldigheidsverklaringen, via het informatiesysteem, zijn gekoppeld aan elk relevant product. Marktdeelnemers (of niet-kmo-handelaren) zullen **deze informatie dus telkens moeten vermelden** wanneer ze van plan zijn een relevant product in de EU-handel te brengen, op de markt aan te bieden of uit te voeren. De zorgvuldigheidsprocedure moet worden herhaald (d.w.z. bijgewerkt) voor elk relevant product, inclusief het verstrekken van de desbetreffende geolocatiecoördinaten.

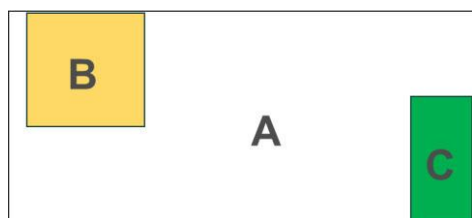
1.14. Kan een polygoon meerdere percelen omvatten?

Polygonen moeten worden gebruikt om de omtrek te beschrijven van de percelen waar de grondstof is geproduceerd. **Elke polygoon moet één enkel stuk perceel aanduiden, al dan niet aangrenzend.** Wanneer relevante producten zijn gemaakt van grondstoffen van

verschillende percelen, moeten verschillende polygonen worden verstrekt in één zorgvuldigheidsverklaring. Een polygoon kan niet worden gebruikt om de omtrek te bepalen van een gebied dat mogelijk slechts in enkele delen ervan percelen bevat.

1.15. Wat als een relevante grondstof wordt geproduceerd op een perceel binnen één onroerend goed, dat ook andere percelen omvat? (NIEUW)

De situatie kan het best worden beschreven aan de hand van de volgende illustratie.

A -> Eén onroerend goed

B -> Perceel waar relevante grondstof wordt geproduceerd (bijvoorbeeld soja)

C -> Ontbost gebied

i) Als de relevante grondstof (soja, in het voorbeeld) wordt geproduceerd in gebied B, welke geolocatie moet dan worden opgegeven?

Op basis van de definitie van perceel (“een stuk land binnen één onroerend goed”) moet de marktdeelnemer alleen de geolocatie opgeven van het perceel waar de desbetreffende grondstof wordt geproduceerd (gebied B, in het voorbeeld).

ii) Wat als ontbossing in gebied C legaal is en na de afsluitingsdatum valt?

- Als er geen relevante grondstof wordt geproduceerd in gebied C, heeft ontbossing in gebied C geen invloed op de naleving van de regelgeving voor soja geproduceerd in gebied B.
- Als een andere relevante grondstof (bijv. vee) wordt geproduceerd in gebied C, dan voldoet vee niet aan de vereisten (ontbossingsvrij), maar soja uit gebied B in principe wel.
- Als dezelfde grondstof wordt geproduceerd in gebieden B en C (soja), moet de marktdeelnemer een verwaarloosbaar risico bereiken, met name rekening houdend met het hoge risico op vermenging binnen het ene onroerende goed (artikel 10, lid 2, j)).

iii) Wat als de juridische status van het onroerend goed A wordt beïnvloed door illegaliteit in de zin van de verordening (bijvoorbeeld als er sprake is van illegale ontbossing in gebied C)? Is dit van invloed op de soja die in gebied B wordt geproduceerd?

De soja die wordt geproduceerd in gebied B is niet legaal en voldoet dus niet aan de verordening, aangezien de wettelijke status van het productiegebied (dus niet het perceel, maar het hele eigendom, overeenkomstig artikel 2, lid 40) niet in overeenstemming is met de relevante wetgeving van het land van productie.

1.16. Moeten polygonen worden verstrekt op basis van een omtrek?

Er is geen verplichting noch mogelijkheid om gegevens over het perceel te verstrekken door middel van een omtrek. **Voor percelen van meer dan vier hectare** (voor de productie van andere grondstoffen dan runderen) moet de geolocatie worden opgegeven door middel van polygonen (geen centraal punt met een omtrek) met voldoende breedte- en lengtecoördinaten om de grenzen van elk perceel te beschrijven.

1.17. Hoe moet de plaats van productie van gemengde goederen worden aangegeven? (NIEUW)

De marktdeelnemer moet de plaats van productie aangeven van alle goederen die daadwerkelijk naar de EU worden verzonden.

Bijvoorbeeld als conforme goederen van verschillende productieplaatsen worden gemengd in dezelfde silo, stapel, hoop, tank, enz. en sommige van die goederen vervolgens in de EU-handel worden gebracht:

- De aangegeven plaats van productie **moet de plaats van productie omvatten van alle goederen die de silo zijn binnengekomen sinds deze voor het laatst leeg was** (en die dus mogelijk deel uitmaken van de zending).
- Als de silo's niet regelmatig worden geleegd, moet de marktdeelnemer de plaats van productie aangeven van alle goederen die de silo zijn binnengekomen gedurende een periode die garandeert dat grondstoffen van een onbekende plaats van productie niet worden vermengd in het proces. Wanneer bijvoorbeeld een deel van de in de silo opgeslagen goederen wordt binnengehaald, kan dit veilig worden gedaan door de geolocatie op te geven van alle eerdere goederen die de silo zijn binnengekomen tot een minimum van 200% van de silocapaciteit, op voorwaarde dat de silo werkt volgens het first-in-first-out-systeem. Deze aanpak is van toepassing op relevante grondstoffen of producten die zijn opgeslagen in stapels, tanks, enz. en alle continue verwerking.
- Het aangeven van de plaats van productie van een 'x' hoeveelheid goederen die de silo is binnengekomen, waarbij 'x' de in de EU-handel gebrachte hoeveelheid is, is krachtens de Verordening **niet toegestaan**, aangezien dit in strijd zou zijn met het verbod uit de Verordening om producten van onbekende oorsprong de markt van de Unie te laten betreden.

Dit laat de overgangsbepalingen zoals beschreven in deel 9 onverlet.

1.18. Onder welke omstandigheden kunnen marktdeelnemers in een zorgvuldigheidverklaring meer percelen aangeven dan de percelen die daadwerkelijk betrokken zijn bij de productie van de specifieke grondstof die in de handel wordt gebracht? Wat zijn de gevolgen van een “te veel”-aangifte? (NIEUW)

De strekking van de Verordening is dat er een overeenkomst moet zijn tussen de grondstoffen/producten die op de markt worden gebracht en de percelen waarop ze daadwerkelijk worden geproduceerd (de Verordening is dus gebaseerd op het beginsel van strikte traceerbaarheid, waarbij marktdeelnemers de precieze geolocatiecoördinaten moeten verzamelen die overeenkomen met de percelen waarop ze worden geproduceerd). In

specifieke omstandigheden kan een marktdeelnemer echter geolocatietoördinaten verstrekken voor een beperkt aantal percelen dat groter is dan het aantal waar de grondstoffen zijn geproduceerd:

Marktdeelnemers mogen “te veel” alleen aangeven als een bulkgoed volledig traceerbaar is tot op het perceel en niet wordt vermengd met grondstoffen van onbekende oorsprong of niet-conforme grondstoffen. Wanneer dergelijke bulkgoederen tijdens het logistieke of productieproces worden vermengd, bijvoorbeeld in silo's voor opslag, aan boord van schepen voor vervoer of in molens tijdens het productieproces, kan de marktdeelnemer gebruikmaken van een 'te veel'-verklaring als en wanneer slechts een deel van het geheel in de handel wordt gebracht. Marktdeelnemers zijn verplicht om zo gedetailleerd mogelijke traceerbaarheidsgegevens te verkrijgen.

Als de marktdeelnemer in de zorgvuldigheidsverklaring 'te veel' aangeeft, neemt de marktdeelnemer de volledige verantwoordelijkheid op zich voor de naleving van de voorschriften voor alle percelen waarvoor de geolocatietoördinaten wordt verstrekt, ongeacht of deze percelen betrokken zijn bij de productie van grondstoffen/producten die uiteindelijk in de handel worden gebracht. Als één perceel met geolokalisering in het zorgvuldigheidsoverzicht niet voldoet aan de vereisten, voldoet de hele reeks percelen met geolokalisering niet aan de vereisten. In deze gevallen moet de marktdeelnemer die te veel percelen aangeeft, ook voor alle aangegeven percelen (inclusief de percelen die als 'te veel' zijn aangestipt) de nodige zorgvuldigheid betrachten overeenkomstig de verplichtingen uit hoofde van de EUDR, en moet hij het bewijs leveren dat 1) het risico op niet-naleving (in verband met het ontbossingsvrij zijn en de legaliteitsvereiste) overeenkomstig artikel 10, lid 2, van de EUDR voor alle percelen is beoordeeld, dat 2) de marktdeelnemer bij die beoordeling in het bijzonder rekening heeft gehouden met de criteria i) en j) van artikel 10 van de EUDR, en dat 3) dit risico voor alle percelen te verwaarlozen is. Meer in het bijzonder moet de marktdeelnemer het bestaan van een risico in overweging nemen indien het moeilijk is om de relevante producten te koppelen aan de percelen waar de relevante grondstoffen zijn geproduceerd overeenkomstig artikel 10, lid 2, i), van de EUDR, en ook indien het risico op omzeiling van de Verordening of van vermenging met relevante producten van onbekende oorsprong niet te verwaarlozen is overeenkomstig artikel 10, lid 2, j), van de EUDR. De marktdeelnemer moet deze risico's tot een verwaarloosbaar niveau beperken alvorens dergelijke producten in de handel te brengen, aan te bieden of uit te voeren.

Zonder afbreuk te doen aan bovengenoemde gevalsscenario's, zijn traceerbaarheidspraktijken die erop gericht zijn een buitensporig aantal percelen aan te geven (bijvoorbeeld op regionale of landelijke basis) over het algemeen niet in overeenstemming met de regels van deze Verordening. Dergelijke praktijken zouden marktdeelnemers niet in staat stellen te voldoen aan hun belangrijkste zorgvuldigheidsverplichtingen, in het bijzonder het beperken van het risico op omzeiling (d.w.z. het is niet mogelijk om zorgvuldigheid te betrachten overeenkomstig artikel 8 van de Verordening

voor een heel land). Het zou ook het werk van de Bevoegde Autoriteiten van de EU-lidstaten belemmeren, waardoor het moeilijk (of zelfs onmogelijk) zou worden om te voldoen aan hun verplichtingen om controles uit te voeren overeenkomstig artikel 16.

1.19. Hoe zullen claims op basis van geolocatie in de praktijk worden gecontroleerd?

Hoe maakt geolokalisering het mogelijk om de geldigheid te controleren van een 'ontbossingsvrij'-claim? Worden satellietnavigatiesystemen en ontbossingskaarten op elkaar afgestemd? Zullen er basiskaarten zijn van bosgebieden of gebieden die ontbossing en bosdegradatie hebben ondergaan? Hoe werkt het als de geolocatie van boerderijen, plantages of concessie terreinen niet beschikbaar is?

Het is de verantwoordelijkheid van de marktdeelnemers (of niet-kmo-handelaren) om de geolocatietoördinaten te verzamelen van de percelen waar de grondstoffen zijn geproduceerd. Als de marktdeelnemer de geolocatie van alle percelen die bijdragen aan een relevant product niet kan verzamelen, mag hij dat product niet in de EU-handel brengen of uitvoeren overeenkomstig artikel 3 van de Verordening.

Marktdeelnemers (en handelaren die geen kmo's zijn) en handhavingsautoriteiten kunnen de geolocatietoördinaten vergelijken met satellietbeelden of kaarten van de bosbedekking om te beoordelen of de producten voldoen aan de vereiste van de Verordening dat producten ontbossingsvrij zijn.

1.20. Hoe zal de EU de geldigheid van een 'ontbossingsvrij'-claim controleren?

De Bevoegde Autoriteiten van de EU-lidstaten moeten, overeenkomstig hun verplichting krachtens artikel 16, controles uitvoeren om vast te stellen of de relevante grondstoffen en producten die in de EU-handel zijn of zullen worden gebracht of op de markt zullen worden aangeboden of zullen worden geëxporteerd, afkomstig zijn van ontbossingsvrije percelen en wettelijk werden geproduceerd (in overeenstemming met artikel 16 van de Verordening). Dit omvat het uitvoeren van controles op de geldigheid van de zorgvuldigheidsverklaringen en de algemene naleving van de bepalingen van de Verordening door de marktdeelnemers en handelaren.

Raadpleeg artikelen 18 en 19 van de Verordening voor meer informatie over de reikwijdte van de verplichtingen van de Bevoegde Autoriteiten van de EU-lidstaten.

1.21. Welk soort controles mogen de Bevoegde Autoriteiten van de EU-lidstaten in derde landen uitvoeren als een product mogelijk niet in overeenstemming met de EUDR wordt geacht? (NIEUW)

De Bevoegde Autoriteiten kunnen audits ter plaatse uitvoeren in derde landen overeenkomstig artikel 18, lid 2, e), van de Verordening, op voorwaarde dat die derde landen daarmee instemmen, via samenwerking met de administratieve autoriteiten van die derde landen.

Hierbij dient opgemerkt dat de Verordening niet vereist dat de Bevoegde Autoriteiten van de EU-lidstaten de producerende landen raadplegen als een product als “mogelijk niet-conform” of “niet-conform” wordt beoordeeld.

1.22. Zullen de Bevoegde Autoriteiten de definities in de Verordening hanteren?

In het kader van de uitvoering van deze Verordening **hanteren de Bevoegde Autoriteiten van de EU-lidstaten de definities uiteengezet in artikel 2 van de Verordening**. Een Verordening is een bindende wetgevingshandeling in de EU. Ze moet in haar geheel en op geharmoniseerde wijze worden toegepast in alle 27 EU-lidstaten.

1.23. Wat is traceerbaarheid van de toeleveringsketen?

De informatie, documenten en gegevens die marktdeelnemers en handelaren die geen kmo's zijn, moeten verzamelen en gedurende 5 jaar bewaren om aan te tonen dat ze aan de Verordening voldoen, worden opgesomd in artikel 9 en Bijlage II, alsook in artikel 2, lid 28, van de Verordening met betrekking tot geolocatiegegevens.

Marktdeelnemers (en handelaren die geen kmo's zijn) zouden zorgvuldigheid moeten betrachten met betrekking tot alle relevante producten die door elke specifieke leverancier worden geleverd. Daarom doen ze er goed aan een stelsel van zorgvuldigheidseisen in te voeren dat het verzamelen van de informatie, gegevens en documenten omvat die nodig zijn om te voldoen aan de vereisten van artikel 9; risicobeoordelingsmaatregelen zoals beschreven in artikel 10; en risicobeperkende maatregelen zoals beschreven in artikel 11 van de Verordening. De vereisten voor de vaststelling en het onderhoud van stelsels van zorgvuldigheidseisen, rapportage en registers worden uiteengezet in artikel 12 van de Verordening. Marktdeelnemers moeten aan de marktdeelnemers en handelaren stroomafwaarts in de toeleveringsketen alle informatie verstrekken die nodig is om aan te tonen dat de nodige zorgvuldigheid is betracht en dat er geen of slechts een verwaarloosbaar risico is vastgesteld.

Marktdeelnemers en handelaren stroomafwaarts in de toeleveringsketen die dergelijke informatie ontvangen, kunnen hun eigen zorgvuldigheid baseren op de ontvangen informatie, maar het feit dat een andere marktdeelnemer of handelaar stroomopwaarts in de waardeketen zorgvuldigheid heeft betracht, doet niets af aan hun eigen verplichtingen.

Marktdeelnemers en handelaren die geen kmo's zijn, moeten ervoor zorgen dat de informatie over traceerbaarheid die zij aan de handhavingsautoriteiten in de lidstaten verstrekken door middel van de zorgvuldigheidsverklaring ingediend via het informatiesysteem, correct is.

De ontwikkeling en werking van het informatiesysteem zal in overeenstemming zijn met de relevante bepalingen inzake gegevensbescherming. Bovendien **wordt het systeem uitgerust met beveiligingsmaatregelen die de integriteit en vertrouwelijkheid van de gedeelde informatie zullen garanderen**.

1.24. Hoe zal traceerbaarheid werken voor producten uit meerdere landen?

Marktdeelnemers en handelaren die geen kmo's zijn, moeten ervoor zorgen dat de vereiste informatie over traceerbaarheid die zij aan de bevoegde autoriteiten in de lidstaten verstrekken, correct is, **ongeacht de lengte of de complexiteit van hun toeleveringsketens**.

Traceerbaarheidsinformatie kan via toeleveringsketens worden samengevoegd. Een grote bulkzending soja die afkomstig is van honderden percelen uit verschillende landen moet bijvoorbeeld gepaard gaan met een zorgvuldigheidsverklaring waarin alle relevante productielanden zijn opgenomen, evenals informatie over de geolocatie van elk afzonderlijk perceel uit al deze landen dat heeft bijgedragen aan de zending.

1.25. Wat is de "productiedatum of -tijdsperiode"? (NIEUW)

Marktdeelnemers (en niet-kmo-handelaren) moeten informatie verzamelen over de productiedatum of het -tijdsperiode op grond van de verplichtingen in artikel 9 van de Verordening. Deze informatie is nodig om vast te stellen of het betreffende product ontbossingsvrij is. Daarom is ze van toepassing op de onder de Verordening vallende grondstoffen die in de EU-handel worden gebracht of op de grondstoffen die worden gebruikt voor de productie van relevante producten die onder de Verordening vallen.

Voor andere goederen dan runderen verwijst de productiedatum naar de datum waarop de grondstoffen zijn geoogst en de productietijdsperiode naar de periode/duur van het productieproces (bijv. in het geval van hout verwijst "productietijdsperiode" naar de duur van de relevante capaciteiten). De productiedatum en de productietijdsperiode moeten beide gerelateerd zijn aan de aangewezen percelen.

Als er vanwege de specifieke kenmerken van de productie geen preciezere informatie beschikbaar is, kan het oogstjaar en/of het oogstseizoen worden gebruikt.

Voor relevante producten onder de grondstof "runderen" verwijst het productie-interval naar de levensduur van het dier vanaf het moment dat het dier werd geboren tot het moment waarop het werd geslacht. Als levend vee (GS-code 0102 21, 0102 29) op de EU-markt wordt gebracht (bv. door invoer of door de eerste verkoop van een koe nadat ze in de EU is geboren), moeten alle geolocaties tot de eerste keer dat een koe in de EU-handel wordt gebracht, worden verzameld en samen met de zorgvuldigheidsverklaring (DDS) worden ingediend. Als levend vee vervolgens op de EU-markt wordt aangeboden, moeten niet-kmo-handelaren alle aanvullende geolocaties van etablissementen waar het vee werd gehouden nadat het voor het eerst in de EU-handel werd gebracht, verzamelen en toevoegen (zie artikel 9, lid 1, d), van de Verordening). Kmo-handelaren hoeven hun geolocaties niet toe te voegen en geen nieuwe DDS op te stellen, maar moeten de informatie met betrekking tot de relevante producten die zij op de markt willen aanbieden gedurende ten minste 5 jaar bewaren, zoals bepaald in artikel 5, leden 3 en 4.

Hierbij dient opgemerkt dat volgens artikel 1, lid 2, van de Verordening, en in overeenstemming met de definitie van "geproduceerd" in artikel 2, lid 14, de EUDR niet van toepassing is op runderen en van runderen afgeleide producten als de runderen geboren zijn vóór de inwerkingtreding van de Verordening, d.w.z. vóór 29 juni 2023.

1.26. Hoe werkt de traceerbaarheid voor runderen?

Zou het voldoende zijn om de geolocatie te geven van het land waar het kalf geboren is? Sommige runderen kunnen naar een of meer locaties worden verplaatst voordat ze worden geslacht.

Marktdeelnemers (of handelaren die geen kmo's zijn) die rundveeproducten in de EU-handel brengen, moeten alle etablissementen waar de runderen zijn gehouden, geolokalisieren, met inbegrip van de geboorteplaats, boerderijen waar ze werden gevoederd, weidegronden en slachthuizen (maar voor elk van deze "etablissementen" is alleen de geolocatie nodig die overeenkomt met één breedte- en één lengtegraad, geen polygonen).

1.27. Wat als toeleveranciers de vereiste informatie niet verstrekken?

Als een marktdeelnemer (of handelaar die geen kmo is) die een grondstof in de EU-handel brengt, de door de Verordening vereiste informatie niet van stroomopwaartse leveranciers kan verkrijgen, moet hij ervan afzien de desbetreffende producten in de EU-handel te brengen of vanuit de EU uit te voeren, aangezien dit een inbreuk op de Verordening zou inhouden.

1.28. Moeten er coördinaten worden verstrekt voor percelen in landen die als landen met een laag risico zijn geclassificeerd?

Er is **geen uitzondering** voor de vereiste van traceerbaarheid via geolocatie. De marktdeelnemers moeten ook de complexiteit van de desbetreffende toeleveringsketen en het risico op omzeiling van deze verordening of het risico op vermenging met producten van onbekende oorsprong of die hun oorsprong hebben in een land, of delen daarvan, met een hoog of standaardrisico, hebben beoordeeld (artikel 13 van de Verordening). Indien de marktdeelnemer relevante informatie verkrijgt of op de hoogte wordt gebracht dat het risico bestaat dat de relevante producten niet aan de Verordening voldoen of dat de Verordening is omzeild, moet de marktdeelnemer voldoen aan alle verplichtingen uit hoofde van de artikelen 10 en 11 van de Verordening en moet hij alle relevante informatie onmiddellijk meedelen aan de bevoegde autoriteit.

1.29. Is de legaliteitsvereiste van toepassing op ontbossingsvrij land?

Relevante grondstoffen mogen alleen op de EU-markt worden aangeboden of vanuit de EU worden uitgevoerd als ze zijn geproduceerd in overeenstemming met de relevante wetgeving van het land van productie overeenkomstig artikel 3, b), van de Verordening (de zogenaamde "legaliteitsvereiste").

De verplichtingen krachtens artikel 3 zijn cumulatief, wat betekent dat aan alle verplichtingen moet worden voldaan: (1) **de legaliteitsvereiste (artikel 3, b))**; (2) **de 'ontbossingsvrij'-vereiste** (artikel 3, a)) en (3) de vereiste dat de grondstoffen of producten gedekt moeten worden door een zorgvuldigheidsverklaring (art. 3, c) van de Verordening).

1.30. Zijn er wettelijke verplichtingen voor niet-EU-landen?

Er gelden geen wettelijke verplichtingen voor niet-EU-landen. Deze Verordening bevat verplichtingen voor marktdeelnemers en handelaren (zoals gedefinieerd in hoofdstuk 2 van de Verordening) en voor de EU-lidstaten en hun Bevoegde Autoriteiten (zie hoofdstuk 3 van de Verordening).

Veel landen over de hele wereld hebben echter maatregelen ingevoerd om ontbossingsvrije toeleveringsketens te verbeteren, publieke traceerbaarheidssystemen voor relevante

grondstoffen te versterken enz. aan de hand waarvan ze de taken van bedrijven krachtens deze Verordening vereenvoudigen. Dit is een goede zaak, aangezien dergelijke ontwikkelingen marktdeelnemers en handelaren enorm kunnen helpen om aan hun verplichtingen te voldoen.

1.31. Hoe kunnen producenten de geolocatiegegevens delen als bepaalde overheden het delen van dergelijke gegevens verbieden? (NIEUW)

Een van de kernverplichtingen voor marktdeelnemers en handelaren in het kader van deze Verordening is het verzamelen van de geolocatiegegevens van het perceel of de percelen waar de in de EU-handel gebrachte of vanuit de EU uitgevoerde grondstoffen en producten zijn geproduceerd (artikel 9, lid 1, d), van de Verordening). Marktdeelnemers en handelaren kunnen zich niet beroepen op het bestaan van nationale wetgeving die het delen van dergelijke (openbare) gegevens met marktdeelnemers en handelaren verbiedt om vrijgesteld te worden van de verplichting om die gegevens te verzamelen en in het Informatiesysteem in te voeren. Marktdeelnemers en handelaren moeten de geolocatiegegevens indienen als onderdeel van hun verplichtingen; anders kunnen de marktdeelnemers en handelaren niet voldoen aan de zorgvuldigheidsvereisten overeenkomstig artikel 8 en kunnen zij bijgevolg de relevante producten niet in de EU-handel brengen, op de EU-markt aanbieden of vanuit de EU uitvoeren.

°°0°°

2. Toepassingsgebied

2.1. Op welke producten heeft de Verordening betrekking?

De Verordening is alleen van toepassing op de producten die zijn vermeld in Bijlage I. Producten die niet zijn opgenomen in Bijlage I zijn niet onderworpen aan de vereisten van de Verordening, zelfs als ze relevante grondstoffen bevatten die binnen het toepassingsgebied van de Verordening vallen. Zo valt zeep bijvoorbeeld niet onder de Verordening, ook al bevat ze palmolie.

Evenzo zijn producten met een GS-code die niet in Bijlage I is opgenomen, maar die componenten of elementen kunnen bevatten die zijn afgeleid van grondstoffen die onder de Verordening vallen – zoals auto's met lederen zetels of banden van natuurlijk rubber – niet onderworpen aan de vereisten van de Verordening.

NB: De Verordening bepaalt dat de lijst van relevante producten en productbeschrijvingen door de Commissie kan worden gewijzigd door middel van een gedelegeerde handeling. Daarnaast zal de Commissie beoordelen of het nodig en haalbaar is om bij het Europees Parlement en de Raad een wetgevingsvoorstel in te dienen om het toepassingsgebied van de Verordening uit te breiden tot andere grondstoffen, op basis van een effectbeoordeling van de relevante Grondstoffen op ontbossing en bosdegradatie. De eerste herziening van het toepassingsgebied qua grondstoffen moet binnen twee jaar na de inwerkingtreding van de Verordening plaatsvinden.

2.2. Wat met in de Verordening vermelde producten die de vermelde grondstoffen niet bevatten?

	... vervaardigd van een in Bijlage I vermelde grondstof	... <u>niet</u> vervaardigd van een in Bijlage I vermelde grondstof
Relevante producten vermeld in Bijlage I ...	Onderworpen aan de Verordening (EUDR)	<u>Niet</u> onderworpen aan de Verordening
Ander product <u>niet</u> vermeld in Bijlage I ...	<u>Niet</u> onderworpen aan de Verordening	<u>Niet</u> onderworpen aan de Verordening

Producten die zijn opgenomen in Bijlage I en die niet de in Bijlage I opgenomen grondstoffen bevatten of er niet uit zijn vervaardigd, vallen niet onder de Verordening.

De vermelding "ex" voor de GS-code van producten in Bijlage I betekent dat het in de bijlage beschreven product een "extract" is van alle producten die onder de GS-code kunnen worden ingedeeld. Code 9401 kan bijvoorbeeld stoelen van andere grondstoffen dan hout omvatten, maar alleen houten stoelen zijn onderworpen aan de vereisten van de Verordening. Zo heeft ook GS 0201 betrekking op "vlees van **runderen**, vers of gekoeld", terwijl ex 0201 in Bijlage I van de Verordening alleen betrekking heeft op "vlees van **vee**, vers of gekoeld", dat wil zeggen vee van het geslacht Bos en zijn ondergeslachten: Bos, Bibos, Novibos en Poephagus, maar vlees van bizons (Bison genus) of buffels (Syncerus genus) valt **niet** onder de Verordening.

Als het relevante product, bijv. "ex 4011 Nieuwe luchtbanden van rubber", gemaakt is van een mengsel van synthetisch en natuurlijk rubber, moet de marktdeelnemer (of niet-kmo-handelaar) alleen zorgvuldigheid betrachten voor het ingrediënt natuurlijk rubber.

2.3. Is de Verordening van toepassing ongeacht de hoeveelheid of de waarde?

Er is geen drempelvolumen of -waarde van een relevante grondstof of relevant product, ook niet binnen verwerkte producten, waaronder de Verordening niet van toepassing zou zijn.

Marktdeelnemers en handelaren die een in Bijlage I opgenomen relevant product in de EU-handel brengen, op de EU-markt aanbieden of vanuit de EU uitvoeren, ongeacht de hoeveelheid, zijn onderworpen aan de verplichtingen van de Verordening.

2.4. Wat met grondstoffen die in de EU zijn geproduceerd?

Voor grondstoffen die binnen de EU zijn geproduceerd **geldt dezelfde eisen als voor producten die buiten de EU zijn geproduceerd**. De Verordening is van toepassing op de producten in Bijlage I, ongeacht of ze in de EU zijn geproduceerd of ingevoerd.

Als een EU-bedrijf bijvoorbeeld chocolade produceert (code 1806, opgenomen in Bijlage I), dan wordt het beschouwd als een marktdeelnemer die onder de verplichtingen van de Verordening valt, zelfs als het cacaopoeder dat in de chocolade wordt gebruikt al in de EU-

handel is gebracht en aan de zorgvuldigheidseisen heeft voldaan (zie ook vraag 38 over marktdeelnemers stroomafwaarts in de toeleveringsketen).

2.5. Hoe is de Verordening van toepassing op hout dat wordt gebruikt als verpakkingsmateriaal?

In het geval van bijv. een producent die verpakkingen aan fabrikanten verkoopt (om het eindproduct te beschermen – niet voor verkoop als eindproduct aan consumenten), moet de tekst **"niet verpakkingsmateriaal dat uitsluitend wordt gebruikt als verpakkingsmateriaal om een ander in de handel gebracht product te ondersteunen, beschermen of dragen" in Bijlage I onder GS-code 4415** als volgt worden opgevat:

Als een van de betrokken verpakkingen in de EU-handel wordt gebracht of wordt uitgevoerd als een op zichzelf staand product (d.w.z. een op zichzelf staande verpakking), in plaats van als verpakking voor een ander product, valt deze onder de Verordening en zijn er zorgvuldigheidseisen van toepassing.

Als een verpakking, zoals geclassificeerd onder GS-code 4415, wordt gebruikt om een ander product te "ondersteunen, beschermen of vervoeren", valt het niet onder de Verordening.

Verpakkingsmateriaal dat uitsluitend wordt gebruikt als verpakkingsmateriaal om een ander in de EU-handel gebracht product te ondersteunen, te beschermen of te dragen, is geen relevant product in de zin van bijlage I van de Verordening, ongeacht de GS-code waaronder het valt.

Gebruikershandleidingen bij zendingen vallen ook onder deze vrijstelling, tenzij ze op zichzelf aangekocht zijn.

2.6. Wordt de terugzending van een relevante lege verpakking door de detailhandelaar aan zijn leverancier beschouwd als "aanbieden op de EU-markt" wanneer de betreffende verpakking vóór de terugzending op zichzelf (d.w.z. een op zichzelf staande verpakking) in de EU-handel werd gebracht? (NEW)

Zolang de betreffende verpakking in de handel wordt gebracht of op de markt wordt aangeboden of wordt uitgevoerd als een op zichzelf staand product (d.w.z. een op zichzelf staande verpakking), en niet als verpakking voor een ander product, valt deze onder de Verordening en zijn derhalve de relevante zorgvuldigheidsvereisten van toepassing (zie vraag hierboven). Dit moet gelden zolang de betrokken verpakking op zichzelf voor commerciële doeleinden wordt gebruikt.

Zodra de betrokken verpakking echter een verpakkingsmateriaal wordt dat uitsluitend wordt gebruikt om een product te ondersteunen, te beschermen of te dragen, valt het niet meer onder het toepassingsgebied van de Verordening.

2.7. Valt de handel in relevante tweedehands producten op de EU-markt binnen het toepassingsgebied van de Verordening? NIEUW

Tweedehands producten die hun levenscyclus hebben voltooid en anders als afval zouden

worden verwijderd (zie Overweging (40) en Bijlage I) vallen niet onder de verplichtingen van deze Verordening.

2.8. Valt gerecycled papier/karton onder het toepassingsgebied van de Verordening?

De meeste gerecyclede papier- en kartonproducten bevatten een klein percentage ruwe pulp of vooraf gebruikt gerecycled papier (bijvoorbeeld kartonafval afgedankt tijdens de productie van kartonnen dozen) om de vezels te versterken.

In Bijlage I is bepaald dat de Verordening **niet van toepassing is op goederen die volledig zijn vervaardigd uit materiaal dat zijn levenscyclus heeft voltooid en anders als afvalstof zou zijn verwijderd** in de zin van artikel 3, lid 1, van Richtlijn 2008/98/EG. Er gelden dus geen verplichtingen krachtens de Verordening met betrekking tot het gerecyclede materiaal.

Als het product daarentegen **niet-gerecycled materiaal bevat, zijn de vereisten van de Verordening wel van toepassing** en moet het niet-gerecyclede materiaal via geolocatie worden getraceerd naar het perceel van oorsprong.

Bijlage I verduidelijkt ook dat in het algemeen bijproducten van een productieproces onder de Verordening vallen. In het geval van papier/karton dat een teruggewonnen (afval en schroot) product is, is dergelijk papier en karton vrijgesteld van het toepassingsgebied volgens bijlage I (zie hoofdstuk 47 en 48 van de Gecombineerde Nomenclatuur).

2.9. Wat zijn GN- en GS-codes en hoe moeten ze worden gebruikt?

De nomenclatuur die valt onder het Verdrag betreffende het geharmoniseerde systeem inzake de omschrijving en de codering van goederen, ook bekend als de "**GS-nomenclatuur**", is een veelzijdige internationale nomenclatuur opgesteld onder auspiciën van de Werelddouaneorganisatie (WDO). Deze nomenclatuur kent zescijferige codes toe om goederen te classificeren en is wereldwijd van toepassing. Landen/regio's kunnen extra nummers toevoegen aan de universele zescijferige GS-nomenclatuur voor een meer gedetailleerde classificatie.

De Gecombineerde Nomenclatuur (GN-code) van de Europese Unie is een goederencode van acht cijfers die de wereldwijde GS-nomenclatuur verder onderverdeelt in meer specifieke goederen om aan de behoeften van de Europese Gemeenschap te voldoen.

De GN-code is de basis voor de aangifte van goederen voor invoer in of uitvoer uit de Europese Unie en ook voor handelsstatistieken binnen de EU. Grondstoffen en producten in Bijlage I bij de Verordening worden ingedeeld aan de hand van de GN-codes. De relevante producten in Bijlage I van de Verordening zijn ingedeeld in de Gecombineerde Nomenclatuur vastgesteld in Bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87.

Bij invoer, wanneer goederen in het vrije verkeer worden gebracht zoals bepaald in artikel 201 van de Verordening (EU) nr. 952/2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (DWU-verordening), kan de GN-code verder worden onderverdeeld in een tiencijferige TARIC-code die specifiek is gecreëerd om te voldoen aan de behoeften van de EU-wetgeving. Bij de

aangifte van goederen voor uitvoer, zoals bepaald in artikel 269 van de DWU-verordening (EU) nr. 952/2013, kan de uiteindelijke onderverdeling gaan tot een achtcijferige GN-code.

Toeleveranciers moeten hun producten indelen op basis van Bijlage I bij de basisverordening van de GN (Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief) om vast te stellen of de Verordening op hen van toepassing is. De HS-codes kunnen elke 5 jaar veranderen. De GN-verordening van de EU wordt jaarlijks aangepast aan eventuele wijzigingen.

Raadpleeg voor meer informatie: [Verordening \(EEG\) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief](#)

2.10. Wanneer is er sprake van een “levering” van een relevant product, wat betekent dat het in de handel wordt gebracht of op de markt wordt aangeboden in het kader van een commerciële activiteit? In hoeverre vallen bedrijven onder het toepassingsgebied wanneer zij relevante producten in hun eigen bedrijf gebruiken of verwerken (NIEUW)?

Er moet onderscheid worden gemaakt tussen de persoon in de toeleveringsketen die een relevant product invoert of binnen de EU in de handel brengt en personen verderop in de toeleveringsketen:

Als een persoon een **in de EU vervaardigd of geproduceerd relevant product** in de EU-handel brengt, levert hij het product daarmee voor het eerst op de markt. Een levering veronderstelt een (schriftelijke of mondelinge) overeenkomst tussen twee of meer rechtspersonen of natuurlijke personen voor de overdracht van de eigendom of een ander eigendomsrecht met betrekking tot het product in kwestie; hiervoor moet het product zijn vervaardigd of moet de grondstof, indien deze in de handel wordt gebracht zonder vervaardiging, zijn geproduceerd (zie artikel 2, lid 14, van de EUDR). Een dergelijke activiteit is relevant in het kader van de EUDR, ongeacht of het product in kwestie in de handel wordt gebracht voor a) verwerking, b) distributie aan commerciële of niet-commerciële consumenten of c) gebruik in het bedrijf van de marktdeelnemer zelf (zie artikel 2, lid 19, van de EUDR). Het bedrijf is een marktdeelnemer en moet de nodige zorgvuldigheid betrachten en een DDS indienen.

Als een **relevant product in het kader van een commerciële activiteit onder de douaneregeling “in het vrije verkeer brengen”** wordt geplaatst en niet bestemd is voor particulier gebruik of particuliere consumptie, wordt het verondersteld bestemd te zijn om in de handel te worden gebracht, ongeacht of er sprake is van een “levering” of een (schriftelijke of mondelinge) overeenkomst tussen twee of meer natuurlijke of rechtspersonen voor de overdracht van de eigendom of een gelijkwaardig recht met betrekking tot het product in kwestie.

Nadat een product in de handel is gebracht, wordt het “geleverd” op de markt voor distributie, consumptie of gebruik als er een overeenkomst is tussen twee of meer natuurlijke of rechtspersonen voor een eigendomsoverdracht of een equivalent recht met betrekking tot het product in kwestie (bijvoorbeeld een verkoop- of een schenkingsovereenkomst) nadat de fabricagefase (en productie in het geval van grondstoffen) heeft plaatsgevonden. De EUDR

legt over het algemeen geen verplichtingen op aan degenen die logistieke diensten verlenen in de toeleveringsketen (bijv. scheepsagenten/vervoersagenten of douanevertegenwoordigers zijn geen “marktdeelnemers” of “handelaren” in de zin van de EUDR) voor zover zij geen producten in de handel brengen of uitvoeren.

Deze situaties kunnen worden toegelicht aan de hand van enkele voorbeelden:

- 1) Autobedrijf B koopt rundsleder (relevant product) van leerlooierij T in de EU om een auto te vervaardigen waarbij het rundsleder voor de autostoelen wordt gebruikt. Autobedrijf B brengt de auto (niet-relevant product) in de handel door deze aan eindgebruikers te verkopen. Autobedrijf B is geen marktdeelnemer, aangezien de auto die het op de markt levert geen relevant product in Bijlage I is, en ook geen handelaar, aangezien het bedrijf het (individuele) rundsleder niet op de markt levert.
- 2) Autobedrijf B importeert (d.w.z. plaatst onder de douaneregeling “in het vrije verkeer brengen”) rundsleder om auto's te vervaardigen. Autobedrijf B is een marktdeelnemer wanneer het leder invoert voor zijn eigen bedrijfsactiviteiten. B moet de nodige zorgvuldigheid betrachten en een DDS indienen voordat het leder in het vrije verkeer wordt gebracht.
- 3) Landbouwer D koopt sojameel (relevant product) van een breekbedrijf binnen de EU-markt en voert dit aan zijn kip (niet-relevant product) die hij vervolgens verkoopt. D is geen marktdeelnemer wanneer hij de kip verkoopt, aangezien de kip geen relevant product in Bijlage I is, en ook geen handelaar, aangezien hij het sojameel niet op de markt levert. D zou echter wel een marktdeelnemer zijn als hij het sojameel invoerde (d.w.z. onder de douaneregeling “in het vrije verkeer brengen” plaatste) om het aan de kip te voeren (zie bovenstaand scenario 2).
Indien de landbouwer relevante sojaproducten aan vee voert (relevant product), verwijzen we naar Overweging (39).

In de onderstaande voorbeelden **verwerken of gebruiken** de personen relevante producten **in hun bedrijf**. Zij vallen alleen onder de Verordening in die gevallen waarin zij relevante producten op de markt brengen:

- 4) Onderneming A koopt van detailhandelaar B in een derde land en importeert (d.w.z. plaatst onder douaneregeling “in het vrije verkeer brengen”) houten tafels en stoelen (relevante producten). Het meubilair zal door de eigen werknemers van A tijdens de werkuren worden gebruikt. A is een marktdeelnemer en moet de nodige zorgvuldigheid betrachten en een DDS indienen voordat de houten tafels en stoelen in het vrije verkeer worden gebracht.
- 5) Onderneming D koopt houten tafels en stoelen (relevante producten) van EU-marktdeelnemer B die deze uit een derde land heeft ingevoerd en die al de nodige zorgvuldigheid heeft betracht en een DDS heeft ingediend. Onderneming D zal het meubilair tijdens werkuren gebruiken voor haar eigen werknemers. Het meubilair wordt niet geleverd en dus is D niet onderworpen aan de EUDR.
- 6) De in de EU gevestigde landbouwer F oogst zijn eigen sojabonen (relevante producten) en verwerkt de sojabonen tot sojameel (relevant product) dat wordt

- gebruikt als voer voor zijn kippen op zijn eigen boerderij. Aangezien landbouwer F de sojabonen en het sojameel niet op de markt levert (bijvoorbeeld aan een andere natuurlijke of rechtspersoon), worden ze niet op de markt gebracht en valt F niet onder de EUDR.
- 7) In de EU gevestigde landbouwer F oogst zijn eigen sojabonen (relevante producten) en verwerkt deze tot sojameel (relevant product) dat hij verkoopt aan in de EU gevestigde landbouwer G. Landbouwer F is een marktdeelnemer wat betreft het sojameel, aangezien dit aan landbouwer G wordt geleverd.
  - 8) Het in de EU gevestigd bedrijf B oogst zijn eigen bos en verwerkt de stammen (relevant product) tot houtspaanders (relevant product). Het gebruikt de houtspaanders als brandstof voor de verwarming van zijn eigen faciliteiten. Aangezien B de stammen of houtspaanders niet op de markt levert, is er geen sprake van in de handel brengen of op de markt aanbieden en is B niet onderworpen aan de EUDR.
  - 9) Onderneming C koopt houtspaanders (relevant product) van een EU-marktdeelnemer die al de nodige zorgvuldigheid heeft betracht en een DDS heeft ingediend. Onderneming C gebruikt de houtspaanders als brandstof voor de verwarming van haar eigen faciliteiten. Aangezien C de stammen of houtspaanders niet op de markt levert, is er geen sprake van in de handel brengen of op de markt aanbieden en is C niet onderworpen aan de EUDR.
  - 10) Onderneming C koopt houtspaanders (relevant product) van een EU-marktdeelnemer die al de nodige zorgvuldigheid heeft betracht en een DDS heeft ingediend. Onderneming C gebruikt de houtspaanders om elektriciteit te produceren. Aangezien C geen relevant product op de markt brengt of aanbiedt, is C niet onderworpen aan de EUDR.

2.11. Wanneer is het nodig om zorgvuldigheid te betrachten en een DDS in te dienen als dezelfde natuurlijke of rechtspersoon een relevant product meerdere keren verwerkt in het kader van zijn commerciële activiteit (NIEUW)?

In het geval van een meervoudige interne verwerking (relevant product X wordt door hetzelfde bedrijf verwerkt tot relevant product Y en vervolgens tot relevant product Z), ontstaan er alleen verplichtingen voor het in de handel brengen van het laatste relevante product (product Z). Dit kan worden aangetoond aan de hand van het volgende voorbeeld:

Niet-kmo-chocoladebedrijf C koopt cacaobonen (relevant product) van EU-marktdeelnemer I en verwerkt ze tot cacaopoeder (relevant product) en vervolgens tot levensmiddelenbereidingen die cacao bevatten (relevant product). Daarna brengt onderneming C de levensmiddelenbereidingen op de markt door ze te verkopen aan onderneming D. In dit geval gelden de verplichtingen alleen voor de levensmiddelenbereidingen, dus onderneming C moet nagaan of de zorgvuldigheidseisen zijn nageleefd en een DDS indienen voordat ze deze in de handel brengt.

Als onderneming C een kmo was, zou ze niet verplicht zijn zorgvuldigheid te betrachten of een DDS voor levensmiddelenbereidingen in te dienen, mits marktdeelnemer I al een zorgvuldigheidsbetrachting verrichtte voor de cacaobonen in de verwerkte producten (zie artikel 4, lid 8, van de EUDR). In dat geval zou onderneming C alleen het

zorgvuldigheidsreferentienummer moeten bewaren dat ze van marktdeelnemer I zou hebben gekregen.

2.12. Valt bamboe binnen het toepassingsgebied van de EUDR? Hoe zit het met andere producten die geen relevante grondstoffen bevatten of met behulp van relevante grondstoffen zijn gemaakt, maar die wel in Bijlage I (NIEUW) staan?

Producten die uitsluitend van bamboe zijn gemaakt, vallen niet onder de EUDR. Artikel 1, lid 1, van de EUDR bepaalt dat voor de EUDR de “relevante producten” alleen die producten zijn die relevante grondstoffen bevatten of daarvan gemaakt zijn, waaronder “hout”. De definitie in artikel 2, lid 2, van de EUDR verduidelijkt ook dat voor de toepassing van de EUDR de in Bijlage I opgenomen GS-codes alleen relevant zijn om vast te stellen op welke producten de EUDR van toepassing is.

Overeenkomstig de toelichting van de FAO is bamboe een bosproduct anders dan hout en valt bamboe derhalve niet onder de grondstof hout.

°°0°°

3. Draggers van verplichtingen

3.1. Wie wordt beschouwd als een marktdeelnemer?

Zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 15, van de Verordening is een marktdeelnemer een natuurlijk of rechtspersoon die in het kader van een handelsactiviteit relevante producten in de EU-handel brengt (incl. via invoer ervan) of vanuit de EU uitvoert.

Onder deze definitie vallen ook bedrijven die een product van bijlage I (dat al het voorwerp van zorgvuldigheidseisen is geweest) omzetten in een ander product van bijlage I. Als bedrijf A, dat in de EU is gevestigd, bijvoorbeeld cacaoboter invoert (GS-code 1804, opgenomen in bijlage I) en bedrijf B, dat ook in de EU is gevestigd, die cacaoboter gebruikt om chocolade te maken (GS-code 1806, opgenomen in bijlage I) en deze in de EU-handel brengt, zouden zowel bedrijf A als bedrijf B onder de Verordening als marktdeelnemers worden beschouwd.

Marktdeelnemers die in Bijlage I opgenomen producten in de EU-handel brengen die niet onderworpen zijn geweest aan zorgvuldigheidseisen bij een eerdere stap in de toeleveringsketen (bijvoorbeeld importeurs die cacao inkopen) zijn, ongeacht hun omvang, verplicht een zorgvuldigheidsverklaring in te dienen.

3.2. Wat betekent 'in het kader van een handelsactiviteit'?

Een handelsactiviteit wordt opgevat als een activiteit die plaatsvindt in een bedrijfsgerelateerde context.

De gecombineerde definities van "marktdeelnemer" (artikel 2, lid 15) en van "in het kader van een handelsactiviteit" (artikel 2, lid 19) in de Verordening impliceren dat elke persoon die een relevant product in de handel brengt om het te verkopen (met of zonder verwerking) of om als gratis staal te geven, te verwerken of te distribueren aan commerciële of niet-commerciële consumenten, of om het te gebruiken in het kader van zijn handelsactiviteiten, onderworpen is aan de zorgvuldigheidsvereisten en een zorgvuldigheidsverklaring moet indienen.

3.3. Wat betekent "relevante wetgeving van het land van productie"?

Relevante grondstoffen en producten kunnen alleen in de EU-handel worden gebracht als ze voldoen aan de drie vereisten van artikel 3 van de Verordening, namelijk (1) ze zijn ontbossingsvrij (artikel 3, a)), (2) ze zijn geproduceerd overeenkomstig de relevante wetgeving van het land van productie (artikel 3, b)), en (3) ze zijn vergezeld van een zorgvuldigheidsverklaring (artikel 3, c)).

"Relevante wetgeving" kan onder andere nationale wetgeving (inclusief relevante afgeleide wetgeving) en internationaal recht omvatten, dat van toepassing is in de nationale wetgeving. De Verordening bevat een lijst van wetgevingsgebieden zonder specifieke rechtshandelingen te specificeren, aangezien deze van land tot land verschillen en aan wijzigingen onderhevig kunnen zijn. Overeenkomstig de definitie moet de onder (a) tot en met (h) genoemde wetgeving worden geïnterpreteerd als betrekking hebbend op de wettelijke status van het productiegebied. Daarnaast moeten voor de verschillende wetgevingsgebieden de betekenissen en het doel zoals bepaald in artikel 1, lid 1, a) en b), van de EUDR in aanmerking worden genomen. Daarom is onder andere wetgeving die verband houdt met de bescherming van bossen, de vermindering van de uitstoot van broeikasgassen of de bescherming van de biodiversiteit relevant.

Relevante documentatie is vereist voor de risicobeoordeling overeenkomstig artikel 9, lid 1, h), en artikel 10 van de Verordening. Dergelijke documentatie kan bijvoorbeeld bestaan uit officiële documenten van overheidsinstanties, contractuele overeenkomsten, gerechtelijke uitspraken of eventueel uitgevoerde effectbeoordelingen en audits. In elk geval moet de marktdeelnemer controleren of deze documenten verifieerbaar en betrouwbaar zijn, rekening houdend met het risico op corruptie in het productieland.

De Commissie zal de vereisten van de Verordening over legaliteit in de zomer nader toelichten in het Begeleidend document.

3.4. Wat zijn de verplichtingen van niet-kmo-marktdeelnemers stroomafwaarts in de toeleveringsketen?

Marktdeelnemers verderop in de toeleveringsketen zijn marktdeelnemers die een in Bijlage I genoemd product (waarvoor de zorgvuldigheid al werd betracht) omzetten in een ander in Bijlage I genoemd product of een in Bijlage I genoemd product (waarvoor de zorgvuldigheid al werd betracht) uitvoeren. Hun verplichtingen verschillen naargelang ze al dan niet kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) zijn.

Bij het ingeven van hun zorgvuldigheidsverklaring in het Informatiesysteem kunnen niet-kmo-marktdeelnemers stroomafwaarts in de toeleveringsketen verwijzen naar eerder in de toeleveringsketen uitgevoerd zorgvuldigheidsonderzoek door het relevante referentienummer op te nemen voor de delen van hun relevante producten die al aan zorgvuldigheidseisen zijn onderworpen. Krachtens artikel 4, lid 9, van de Verordening zijn zij echter verplicht zich ervan te vergewissen dat er zorgvuldigheid is betracht en ze blijven juridisch aansprakelijk in het geval van een inbreuk op de Verordening (artikel 4, lid 10). Bepalen of de zorgvuldigheidseisen naar behoren werden nageleefd, hoeft niet noodzakelijk

te betekenen dat elke zorgvuldigheidsverklaring die stroomopwaarts werd ingediend, systematisch moet worden gecontroleerd. De stroomafwaartse niet-kmo-marktdeelnemer kan bijvoorbeeld nagaan of stroomopwaartse marktdeelnemers over een operationeel en actueel stelsel van zorgvuldigheidseisen beschikken, met inbegrip van adequate en evenredige beleidlijnen, controles en procedures om de risico's van niet-conformiteit van relevante producten te beperken en doeltreffend te beheren, teneinde ervoor te zorgen dat naar behoren en regelmatig zorgvuldigheid wordt betracht. Indien de stroomopwaartse marktdeelnemer geen kmo is, kan de stroomafwaartse marktdeelnemer verwijzen naar de resultaten van een onafhankelijke audit die niet-kmo-marktdeelnemers moeten laten uitvoeren om het bestaan en regelmatig gebruik van interne beleidlijnen, controles en procedures op basis van artikel 11, lid 2, b), te controleren. Op basis van zijn risicobeoordeling kan de stroomafwaartse marktdeelnemer echter ook besluiten om zich ervan te vergewissen dat de nodige zorgvuldigheid werd betracht voor alle zorgvuldigheidsverklaringen, rekening houdend met het feit dat hij verantwoordelijk blijft krachtens artikel 4, lid 10.

Voor delen van relevante producten die niet aan een zorgvuldigheidsprocedure onderworpen zijn geweest, doen niet-kmo-marktdeelnemers er goed aan om zorgvuldigheid in haar volledigheid te betrachten en een zorgvuldigheidsverklaring in te dienen.

3.5. Wat zijn de verplichtingen van kmo-marktdeelnemers verderop in de toeleveringsketen? (NIEUW)

Marktdeelnemers verderop in de toeleveringsketen zijn marktdeelnemers die een in Bijlage I genoemd product (waarvoor de zorgvuldigheid al werd betracht) omzetten in een ander in Bijlage I genoemd product of een in Bijlage I genoemd product (waarvoor de zorgvuldigheid al werd betracht) uitvoeren.

Kmo-marktdeelnemers verderop in de toeleveringsketen blijven juridisch aansprakelijk in geval van een inbreuk op de Verordening. Met betrekking tot delen van hun producten waarvoor zorgvuldigheid werd betracht, moeten zij evenwel a) geen zorgvuldigheidsonderzoek uitvoeren voor delen van hun producten die al aan een zorgvuldigheidsonderzoek onderworpen zijn geweest; b) geen zorgvuldigheidsverklaring ingeven in het Informatiesysteem (artikel 4, lid 8, van de EUDR). Ze moeten wel nog steeds zorgvuldigheidsreferentienummers meedelen die ze hebben verkregen uit eerdere stappen in de toeleveringsketen zodra de bevoegde autoriteiten daarom verzoeken.

Voor delen van relevante producten die niet aan een zorgvuldigheidsprocedure onderworpen zijn geweest, doen kmo-marktdeelnemers er goed aan om zorgvuldigheid in haar volledigheid te betrachten en een zorgvuldigheidsverklaring in te dienen.

3.6. Zullen marktdeelnemers en grote handelaren verderop in de toeleveringsketen in het Informatiesysteem toegang hebben tot geolocatie-informatie in zorgvuldigheidsverklaringen die door stroomopwaartse marktdeelnemers in het informatiesysteem zijn ingegeven? (NIEUW)

Stroomopwaartse marktdeelnemers zullen kunnen beslissen of de geolocatie-informatie in hun zorgvuldigheidsverklaringen die in het IS worden ingegeven, toegankelijk en zichtbaar zal

zijn voor stroomafwaartse marktdeelnemers via de zorgvuldigheidsverklaringen in het Informatiesysteem waarnaar wordt verwezen.

3.7. Wat gebeurt er als een niet in de EU gevestigde marktdeelnemer een relevant product of een relevante grondstof in de EU-handel brengt? Onder welke omstandigheden hebben niet in de EU gevestigde marktdeelnemers toegang tot het Informatiesysteem? (NIEUW)

Als een **buiten** de EU gevestigde natuurlijke of rechtspersoon relevante producten in de handel brengt, moet volgens artikel 7 van de EUDR de eerste in de Unie gevestigde persoon die dergelijke producten op de markt aanbiedt, worden beschouwd als een marktdeelnemer in de zin van de Verordening.

Dit betekent dat er in dit geval twee marktdeelnemers in de zin van de Verordening zijn - de ene **buiten** en de andere **binnen** de EU gevestigd.

Niet in de EU gevestigde marktdeelnemers hebben alleen toegang tot het Informatiesysteem als zij een geldig EORI-nummer hebben, aangezien zij alleen in dat geval een zorgvuldigheidsverklaring moeten indienen nadat zij een zorgvuldigheidsonderzoek hebben uitgevoerd voordat zij een douaneaangifte indienen. Zij hebben toegang tot het systeem in de rol van marktdeelnemer en niet als gemachtigde vertegenwoordiger, aangezien overeenkomstig artikel 2, lid 22, van de Verordening de gemachtigde vertegenwoordiger in de Unie gevestigd moet zijn.

3.8. Welke bedrijven zijn niet-kmo-handelaren en wat zijn hun verplichtingen?

Een niet-kmo-handelaar is een handelaar die geen kleine of middelgrote onderneming is overeenkomstig artikel 2, lid 30, van de Verordening. Deze bepaling verwijst naar de definities in artikel 3 van Richtlijn 2013/34/EU.

Hieronder vallen in principe alle grote bedrijven die geen marktdeelnemer zijn en die de producten uit Bijlage I op de EU-markt verkopen, bijvoorbeeld grote supermarkt- of winkelketens.

Krachtens artikel 5, lid 1, van de Verordening zijn de verplichtingen van grote handelaren dezelfde als die van grote marktdeelnemers stroomafwaarts: a) ze moeten een zorgvuldigheidsverklaring indienen; b) wanneer ze dit doen, kunnen zij zich beroepen op het eerder in de toeleveringsketen verricht zorgvuldigheidsonderzoek, maar in dat geval zijn de bepalingen van artikel 4, lid 9, op hen van toepassing; c) ze zijn aansprakelijk in geval van een inbreuk op de Verordening, ook voor een door een stroomopwaartse marktdeelnemer verricht zorgvuldigheidsonderzoek of een door een stroomopwaartse marktdeelnemer ingediende zorgvuldigheidsverklaring.

3.9. Worden organisaties die geen kmo's zijn en aan consumenten verkopen (detailhandelaren) ingedeeld als handelaren? (NIEUW)

Een detailhandelsorganisatie kan op grond van de Verordening, afhankelijk van specifieke situaties, worden aangemerkt als “marktdeelnemer” (als het gaat om een “natuurlijke of

rechtspersoon die in het kader van een handelsactiviteit relevante producten in de EU-handel brengt of uitvoert”) of als “handelaar” (als het gaat om een “andere persoon in de toeleveringsketen dan de marktdeelnemer die in het kader van een handelsactiviteit relevante producten op de markt aanbiedt”).

3.10. Welke gevolgen heeft de wijziging van artikel 3 van Richtlijn 2013/34/EU door Gedelegeerde Richtlijn (EU) 2023/2775 van de Commissie, die de criteria aanpast die bepalen welke bedrijven kmo's zijn, voor kmo's onder de EUDR? (NIEUW)

De aangepaste groottes voor kmo's in Richtlijn 2013/34/EU zijn pas van toepassing in de EU-lidstaten nadat ze zijn omgezet in nationale wetgeving. Voor de toepassing van de Verordening gelden de aangepaste groottecriteria dus pas voor bedrijven die in de Europese Unie zijn gevestigd nadat ze zijn omgezet in de lidstaat waar het bedrijf is gevestigd.

Er zij echter op gewezen dat voor artikel 38, lid 3, van de Verordening en de inwerkingtreding van de Verordening op 30 juni 2025, het doorslaggevend is of een marktdeelnemer tegen 31 december 2020 als micro-onderneming of kleine onderneming werd opgericht. Dit is afhankelijk van de nationale wetgeving van de EU-lidstaten ter uitvoering van Richtlijn 2013/34/EU en de daarin opgenomen groottedrempels die op 31 december 2020 van kracht waren.

De oorspronkelijke Richtlijn 2013/34/EU verduidelijkte dat **middelgrote ondernemingen** ondernemingen zijn "die geen micro-onderneming of kleine onderneming zijn en die op de balansdatum de grensbedragen voor ten minste twee van de volgende drie criteria niet overschrijden: (a) balanstotaal: 20 000 000 EUR; b) netto-omzet: 40 000 000 EUR; c) gemiddeld personeelsbestand tijdens het boekjaar: 250." Gedelegeerde Richtlijn (EU) 2023/2775 wijzigt dit in die zin dat de drempel voor het balanstotaal nu 25 000 000 EUR bedraagt, en de drempel voor de netto-omzet 50 000 000 EUR, zie artikel 1, lid 3, van de Gedelegeerde Richtlijn (EU) 2023/2775.

3.11. Wie is aansprakelijk in het geval van inbreuk op de Verordening? (NIEUW)

Alle marktdeelnemers blijven verantwoordelijk voor de conformiteit van het relevante product dat ze in de EU-handel brengen of uitvoeren. De Verordening verplicht marktdeelnemers (of handelaren die geen kmo's zijn) ook om alle nodige informatie mee te delen doorheen de toeleveringsketen.

Niet-kmo-handelaren blijven ook verantwoordelijk voor relevante producten die ze op de EU-markt aanbieden.

3.12. Wie is de marktdeelnemer in het geval van niet-gevelde bomen of kaprechten?

Niet-gevelde bomen als zodanig vallen niet onder het toepassingsgebied van de Verordening. Afhankelijk van de gedetailleerde contractuele bepalingen kan de "marktdeelnemer" op het moment van het vellen ofwel de boscigenaar zijn of het bedrijf dat de kaprechten heeft op de relevante producten, afhankelijk van wie het relevante product in de EU-handel brengt of vanuit de EU uitvoert.

3.13. Hoe is de Verordening van toepassing op bedrijfspgroepen? (NIEUW)

De zorgvuldigheidsverplichtingen zijn van toepassing op "personen" overeenkomstig art. 2, lid 20, van de EUDR, ongeacht of zij al dan niet deel uitmaken van een bedrijfspgroep.

°°0°°

4. Definities

Deze definities vormen de basis voor de verplichtingen voor bedrijven en belanghebbenden in derde landen die commerciële betrekkingen met de EU hebben, en voor de bevoegde autoriteiten van de EU.

4.1. Wat betekent "wereldwijde ontbossing"?

Onder "wereldwijde ontbossing" wordt ontbossing verstaan die over de hele wereld plaatsvindt (zowel in de EU als daarbuiten) volgens de definitie van artikel 2 van de Verordening (nl. de omzetting van bos naar landbouwgebruik, ongeacht of deze wordt veroorzaakt door de mens).

Ontbossing en bosdegradatie behoren tot de belangrijke aanjagers van de opwarming van de aarde en het biodiversiteitsverlies — de twee belangrijkste milieuproblemen van onze tijd.

De belangrijkste oorzaak van ontbossing en bosdegradatie wereldwijd is de uitbreiding van landbouwgrond voor de productie van basisproducten zoals soja, rundvlees, palmolie, hout, cacao, rubber of koffie. Als belangrijke economie en consument van deze grondstoffen draagt de EU bij aan ontbossing en bosdegradatie wereldwijd. De EU heeft daarom de verantwoordelijkheid om bij te dragen aan de beëindiging ervan.

Door de productie en consumptie van "ontbossingsvrije" grondstoffen en producten te bevorderen en de impact van de EU op de wereldwijde ontbossing en bosdegradatie te verminderen, zal de Verordening naar verwachting de door de EU veroorzaakte broeikasgasemissies en het biodiversiteitsverlies terugdringen.

4.2. Wat betekent "perceel"?

Het "perceel" - dat het voorwerp uitmaakt van geolokalisering krachtens de Verordening - wordt gedefinieerd in artikel 2, lid 27, als "een stuk land binnen één onroerend goed, zoals erkend door de wetgeving van het land van productie, dat voldoende homogeen is om op geaggregeerd niveau het aan de relevante grondstoffen die op dat stuk land worden geproduceerd verbonden risico op ontbossing en bosdegradatie te kunnen beoordelen". Voor deze Verordening is de identificatie van het perceel dat wordt gebruikt voor de productie van grondstoffen die bestemd zijn om in de EU-handel te worden gebracht, van doorslaggevend belang - het is niet nodig alle percelen van eenzelfde eigenaar op te sommen indien sommige van deze percelen niet worden gebruikt voor de productie van grondstoffen die onder de Verordening vallen of niet bestemd zijn om in de EU-handel te worden gebracht.

4.3. Aan welke criteria moet hout voldoen?

De formulering van de definitie van ontbossingsvrij in Art. 2, lid 13, b), van de Verordening ("... in het geval van relevante producten die hout bevatten of ermee zijn vervaardigd, ...") sluit hout uit van de producttoepassingsgebied, wat de indruk wekt van een "bijzonder geval" en vragen doet rijzen over de toepasbaarheid van het 'ontbossingsvrij'-criterium van artikel 3, a), van de Verordening op hout. Moet hout voldoen aan beide criteria, met betrekking tot ontbossing en bosdegradatie, of alleen aan die betreffende bosdegradatie?

Om aan de eisen van de Verordening te voldoen, moet hout aan beide criteria voldoen: a) het moet gekapt zijn op land waar geen ontbossing plaatsvindt na 31 december 2020; en b) het moet gekapt zijn zonder dat er sprake is van bosdegradatie na 31 december 2020.

4.4. Wat zijn de toegestane houtkapniveaus?

Als een marktdeelnemer in de houtsector in 2022 20% van een bos met 100% bedekking velt en het land op natuurlijke wijze laat regenereren, voldoet het gekapte hout dan aan de Verordening? Kan over 30 jaar, wanneer het bos is hersteld, dezelfde operatie worden uitgevoerd met dezelfde conclusie inzake de overeenstemming met de Verordening?

In de Verordening wordt onder "bosdegradatie" verstaan: "structurele veranderingen in bosbedekking, in de vorm van omzetting van oerbossen of natuurlijk herstellende bossen naar bosplantages of naar andere beboste gronden, of oerbossen naar aangeplante bossen" (artikel 2, lid 7).

Deze definitie omvat alle categorieën bos zoals gedefinieerd door de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties. Daarom bestaat bosdegradatie onder de Verordening uit het omvormen van bepaalde soorten bossen tot andere soorten bossen of andere beboste gebieden.

Verschillende niveaus van houtkap zijn toegestaan, op voorwaarde dat dit niet leidt tot een transformatie die onder de definitie van degradatie valt.

4.5. Hoe moet de zinsnede "zonder bosdegradatie teweeg te brengen" binnen de definitie van "ontbossingsvrij" voor relevante producten die hout bevatten of met hout zijn gemaakt, worden begrepen? (NIEUW)

Het onderdeel van de definitie van "ontbossingsvrij" dat specifiek naar bosdegradatie verwijst, vereist dat hout "is gekapt in bossen zonder bosdegradatie teweeg te brengen na 31 december 2020" (artikel 2, lid 13, b), van de EUDR). De verwijzing naar "teweeg te brengen" legt een causaal verband tussen de houtkap en het proces van bosdegradatie.

Dit weerspiegelt het feit dat bossen kunnen worden aangetast door andere processen, waaronder klimaatverandering, uitbraken van ziekten, branden, enz. Deze potentiële vormen van bosdegradatie vallen buiten het toepassingsgebied van de Verordening; de EUDR heeft betrekking op bosdegradatie die wordt veroorzaakt door de bosbouwactiviteiten die gepaard gaan met houtkap en de daaropvolgende regeneratie van het bos.

De relevante producten zouden niet voldoen aan de Verordening als ze afkomstig zouden zijn uit een gebied waar kapactiviteiten bosdegradatie teweeg hebben gebracht. Marktdeelnemers kunnen rekening houden met alle gegevens en informatie die beschikbaar zijn op de oogstdatum, voornamelijk bosbeheerwetgeving van het land, bosbeheerplannen, maar ook herbebossingsplannen en geplande activiteiten na de kap, herstel- en behoudsplannen, andere soorten plannen, beheersprocedures, enz. - om te beoordelen of er een risico is dat de kap tot bosdegradatie leidt.

Als de gedegradeerde staat van het bos in de loop van de tijd aanhoudt, zou elke toekomstige kap op een perceel waar houtkapactiviteiten bosdegradatie teweeggebracht hebben na 31 december 2020 niet "ontbossingsvrij" zijn en zouden de relevante producten niet in de handel kunnen worden gebracht. Integendeel, als het bos in de toekomst wordt hersteld en de staat ervan verandert in een boscategorie die in eerste instantie niet zou zijn beschouwd als vallende onder de definitie van bosdegradatie, dan zou het hout dat wordt gewonnen uit nieuwe oogstactiviteiten op dat perceel kunnen worden beschouwd als "ontbossingsvrij".

4.6. Hoe moet de vraag of een houtproduct vrij is van bosdegradatie worden beoordeeld en wat is de relevante periode die in aanmerking wordt genomen? (NIEUW)

In de Verordening wordt onder "bosdegradatie" verstaan: "structurele veranderingen in bosbedekking, in de vorm van omzetting van oerbossen of natuurlijk herstellende bossen naar bosplantages of naar andere beboste gronden, of oerbossen naar aangeplante bossen" (artikel 2, lid 7).

"Bosdegradatie" betekent: Structurele veranderingen in bosbedekking, in de vorm van omzetting van				
1) oerbossen naar			2) natuurlijk herstellende bossen naar	
a) aangeplante bossen	b) bosplantages	c) andere beboste gronden	a) bosplantages	b) andere beboste gronden

Om te voldoen aan het onderdeel "bosdegradatie" van de 'ontbossingsvrij'-definitie, moeten marktdeelnemers vaststellen of het bostype vóór en met inbegrip van 31 december 2020 oerbos of natuurlijk herstellend bos was (de twee bostypen waarop de 'bosdegradatie'-definitie van toepassing is), en vervolgens beoordelen of de bosbouwactiviteiten die gepaard gaan met de houtkap, evenals de geplande activiteiten na de kap, een omzetting kunnen veroorzaken of teweegbrengen naar een ander bostype dat "bosdegradatie" inhoudt.

Het is belangrijk om rekening te houden met de relevante bosbeheerwetgeving van het land, met inbegrip van plannen voor duurzaam bosbeheer of het wettelijke kader voor duurzaam kappen, evenals informatie en gegevens over de toestand van het bos vóór de kap, het kapregime en de waarschijnlijke gevolgen ervan, de regeneratiebehandelingen, andere geplande bosbeschermings- en herstelmaatregelen, en andere informatie met betrekking tot de risicobeoordelingscriteria gedetailleerd in artikel 10 van de Verordening.

Indien er aanwijzingen zijn dat oogstactiviteiten kunnen leiden tot aantasting van de bossen*, dan mag het houtproduct niet op de EU-markt worden gebracht of aangeboden, of uit de EU worden uitgevoerd, tenzij dit risico tot nul of een verwaarloosbaar niveau wordt beperkt.

Als op het moment van de kap het beoogde einddoel van het perceel (herbebossing of omzetting) niet bekend is, bestaat het risico dat deze oogstactiviteiten tot bosdegradatie leiden. Daarom kunnen deze houtproducten niet in de EU-handel worden gebracht, op de EU-markt worden aangeboden of vanuit de EU worden uitgevoerd, tenzij dit risico wordt beperkt tot nul of een verwaarloosbaar niveau.

*Enkele voorbeelden van aanwijzingen dat kapactiviteiten kunnen leiden tot bosdegradatie zijn:

- beheerplannen (of andere beschikbare informatie) waaruit blijkt dat de voorgestelde oogst- en regeneratieactiviteiten mogelijk ontoereikend zijn om bosdegradatie overeenkomstig de definities van de Verordening te voorkomen,
- uitgevoerde oogstactiviteiten wijken af van de activiteiten die zijn voorgesteld in het duurzaam bosbeheerplan of die zijn toegestaan door het wettelijk kader van het land,
- het plan voor aanplant en bosbeheer na de oogst lijkt te voldoen aan de criteria voor “aangeplant” of “bosplantage”, in overeenstemming met de definities van de Verordening, of
- geplande regeneratiemaatregelen (d.w.z. planten of zaaien) of het ontbreken van dergelijke geplande maatregelen.

4.7. Kan een houtproduct vrij van bosdegradatie zijn als het is geogst uit een bos dat na 31 december 2020 structurele veranderingen heeft ondergaan die niet zijn veroorzaakt door kapactiviteiten? (NIEUW)

Ja, als bosdegradatie na 2020 wordt veroorzaakt door andere processen zoals klimaatverandering, uitbraken van ziekten of branden die geen verband houden met de oogstactiviteiten of ontbossingsactiviteiten, kunnen de producten van oogstactiviteiten op die percelen nog steeds als ontbossingsvrij worden beschouwd, op voorwaarde dat de kapactiviteiten zelf geen bosdegradatie veroorzaken.

In die gevallen zou het belangrijk zijn om over voldoende gegevens en bewijzen te beschikken om aan te tonen dat een verandering in de toestand van het bos tussen de twee tijdsperiodes geen verband houdt met houtkap.

Bovendien, wanneer het doel van het kappen van bomen bosbescherming is - bijvoorbeeld bij het kappen van beschadigd hout na een storm of brand; of bij het kappen van geïnfecteerde bomen om de verspreiding van plagen en ziekten te voorkomen -, mag het niet zo zijn dat het oogsten de bosdegradatie heeft “teweeggebracht”. In die gevallen is het belangrijk om voldoende gegevens en bewijzen te hebben om het werkelijke doel van het kappen aan te tonen.

4.8. In sommige gevallen kan het bewijs voor houtkapactiviteiten die “bosdegradatie” teweegbrengen, pas enige tijd nadat een houtproduct in de EU-handel is gebracht (of op de EU-markt is aangeboden, of van daaruit is uitgevoerd) worden geleverd. Kunnen marktdeelnemers aansprakelijk worden gesteld voor gebeurtenissen die plaatsvinden nadat de zorgvuldigheidverklaring is ingediend? (NIEUW)

Worden de relevante houtproducten beschouwd als ontbossingsvrij?

De relevante producten zouden niet voldoen aan de Verordening als ze afkomstig zouden zijn uit een gebied waar kapactiviteiten bosdegradatie teweeg hebben gebracht in de periode voorafgaand aan de indiening van een zorgvuldigheidverklaring.

Door de zorgvuldigheidverklaring in te dienen, neemt een marktdeelnemer de verantwoordelijkheid op zich voor het zorgvuldigheidsproces en de naleving van artikel 3, a) en b), voor de desbetreffende producten. Bij dit proces moet de marktdeelnemer rekening houden met alle relevante informatie en gegevens, waaronder de in artikel 10 beschreven risicofactoren.

Er kan bijvoorbeeld een schending van de zorgvuldigheidsverplichtingen worden vastgesteld als het risicobeoordelingsdeel van de zorgvuldigheidsbetrachting niet naar behoren werd uitgevoerd, omdat relevante informatie of gespecificeerde criteria over het hoofd werden gezien, waaronder plannen voor de periode na het oogsten van het perceel.

Wanneer de zorgvuldigheidsbetrachting niet naar behoren werd verricht, kunnen stroomafwaartse marktdeelnemers of handelaren zich niet beroepen op een bestaande zorgvuldigheidverklaring voor de relevante producten.

Wanneer daarentegen op dat moment naar behoren zorgvuldigheid werd betracht en de relevante producten conform waren toen ze in de handel werden gebracht, zal de conformiteitsstatus van de relevante producten - en die van afgeleide producten - niet veranderen op basis van gebeurtenissen die plaatsvinden nadat een product in de handel is gebracht (of is uitgevoerd) en die niet konden worden geïdentificeerd als een potentieel risico op het moment dat een zorgvuldigheidverklaring werd ingediend. Dit zal ook geen invloed hebben op de nalevingsstatus van de marktdeelnemer.

4.9. Ontmoedigt de definitie van “bosdegradatie” het opzettelijk planten en zaaien van bomen, wat een belangrijke praktijk kan zijn voor de bescherming en het herstel van bossen? (NIEUW)

In bepaalde bostypes kan het opzettelijk planten of zaaien een effectieve en geprefereerde methode van bosherstel zijn, bijvoorbeeld na natuurlijke gebeurtenissen (bijv. stormen, brand) of na beheersmaatregelen voor invasieve uitheemse soorten, plagen of ziekten, of om regeneratie te bevorderen in moeilijke omgevingen, zoals arme bodems, droogte, vorst en of waar effecten van klimaatverandering merkbaar zijn. Daarom, en hoewel de omzetting van oerbossen of natuurlijk herstellende bossen naar bosplantage als “bosdegradatie” zou worden beschouwd, sluit de definitie “bosplantages” volgens de Verordening “bossen die zijn aangeplant voor bescherming of het herstel van ecosystemen, en van bossen die zijn ontstaan door middel van aanplant of bezaaiing en bij volgroei lijken of zullen lijken op natuurlijke

herstellende bossen” uit. Deze uitzondering zou logischerwijs ook moeten gelden voor “aangeplante bossen”.

4.10. Hoe "bomen die deze drempels op de groeiplaats kunnen bereiken" toe te passen? (NIEUW)

Hoe moeten we de bepaling “bomen die deze drempels op de groeiplaats kunnen bereiken” met betrekking tot boomhoogte en kroonbedekking toepassen in de definitie van “bos” in artikel 2, lid 4, van de Verordening?

Als de houtachtige vegetatie meer dan 10% kroonbedekking heeft of naar verwachting zal hebben van boomsoorten met een hoogte of verwachte hoogte van 5 meter of meer, moet het worden geclassificeerd als "bos", op basis van de definitie van de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO). Bijvoorbeeld jonge opstanden die nog geen kroondichtheid van 10 procent en een boomhoogte van 5 meter hebben bereikt, maar naar verwachting zullen bereiken, worden opgenomen onder "bos", net als tijdelijk onbebouwde gebieden waarbij het overheersende gebruik van het gebied bos blijft.

4.11. Welke verandering in bosgebruik voldoet aan de Verordening? (NIEUW)

Ontbossing wordt in artikel 2, lid 3, van de Verordening gedefinieerd als de "omzetting van bos naar landbouwgebruik". Is elke andere verandering in bosgebruik in overeenstemming met de Verordening?

Ontbossing wordt in de Verordening gedefinieerd als de omzetting van bos naar landbouwgebruik. Omzetting voor andere doeleinden, zoals stedelijke ontwikkeling of infrastructuur, valt niet onder de definitie van ontbossing. Hout uit een bosgebied dat legaal is gekapt om een weg aan te leggen, zou bijvoorbeeld voldoen aan de Verordening.

4.12. Zou een natuurramp gelden als ontbossing?

De definitie van "ontbossing" in de Verordening omvat de al dan niet door de mens veroorzaakte omzetting van bos voor landbouwdoeleinden, met inbegrip van situaties die het gevolg zijn van natuurrampen. Een bos dat is afgebrand en vervolgens (na de afsluitingsdatum) wordt omgezet in landbouwgrond, wordt onder de Verordening als "ontbossing" beschouwd. In dit specifieke geval zou het voor een marktdeelnemer verboden zijn om grondstoffen die binnen het toepassingsgebied van de Verordening vallen, uit dat gebied in te kopen (maar niet vanwege de bosbrand). Omgekeerd, als het aangetaste bos de kans krijgt om te regenereren, wordt het niet als "ontbossing" beschouwd en kan een marktdeelnemer hout uit dat bos inkopen zodra het opnieuw is aangegroeid.

4.13. Worden "andere beboste gronden" of andere ecosystemen ook opgenomen?

De Verordening is gebaseerd op de definitie van "bos" van de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) van de Verenigde Naties. Dit omvat vier miljard hectare bos - het grootste deel van het bewoonbare landoppervlak dat nog niet in gebruik is door de landbouw - en omvat gebieden die in nationale wetten zijn gedefinieerd als savannes, wetlands en andere waardevolle ecosystemen.

Bij de eerste herziening van de Verordening, die binnen een jaar na de inwerkingtreding moet plaatsvinden, zal het effect van een verdere uitbreiding van het toepassingsgebied tot 'andere beboste gebieden' worden beoordeeld. Bij de tweede herziening, die binnen twee jaar na de inwerkingtreding van de Verordening moet plaatsvinden, zal het effect van een verdere uitbreiding van het toepassingsgebied verder dan 'bos' en 'andere beboste gebieden' worden beoordeeld.

De omzetting van oerbos of natuurlijk regenererend bos naar bosplantages of andere beboste gebieden maakt al deel uit van de definitie van "bosdegradatie", en houtproducten afkomstig van dergelijk omgezet land mogen niet in de EU-handel gebracht of uitgevoerd worden.

4.14. Wordt de rubberteelt beschouwd als "landbouwgebruik" onder de Verordening? (NIEUW)

Ja, rubberteelt valt binnen de definitie van "landbouwplantage" krachtens de Verordening, zijnde "grond met boomopstanden in landbouwproductiesystemen, zoals fruitboomgaarden, oliepalmpplantages, olijfbomgaarden en boslandbouwsystemen waarbij gewassen onder beschutting van bomen worden geteeld". Deze definitie omvat alle aanplantingen van relevante grondstoffen met uitzondering van hout. Landbouwplantages vallen niet onder de definitie van "bos". Dit betekent dat de vervanging van een bos door een rubberplantage volgens de Verordening als ontbossing wordt beschouwd.

°°0°°

5. Zorgvuldigheid

5.1. Wat zijn mijn verplichtingen als EU-marktdeelnemer?

Als algemene regel geldt dat marktdeelnemers (en handelaren die geen kmo's zijn) een stelsel van zorgvuldigheidseisen moeten opzetten en bijhouden, dat uit drie stappen bestaat.

Als eerste stap moeten ze de informatie verzamelen waarnaar in artikel 9 van de Verordening wordt verwezen, zoals de grondstof of het product dat ze in de EU-handel willen brengen (of op de markt willen aanbieden in het geval van niet-kmo-handelaren) of willen uitvoeren, inclusief onder de douaneregelingen "in het vrije verkeer brengen" en "uitvoeren", evenals de respectieve hoeveelheid, de leverancier, het land van productie, het bewijs van legale oogst, enzovoort. Een belangrijke vereiste in deze stap is het verkrijgen van de geografische coördinaten van de percelen waar de relevante grondstof is geproduceerd en het verstrekken van relevante informatie - product, GN-code, hoeveelheid, land van productie, geolocatiecoördinaten - in de zorgvuldigheidsverklaring die via het Informatiesysteem moet worden ingediend. Als de marktdeelnemer (of niet-kmo-handelaren) de vereiste informatie niet kan verzamelen, moet hij afzien van het in de EU-handel brengen (of op de EU-markt aanbieden in het geval van niet-kmo-handelaren) of uitvoeren van het betreffende product. Gebeurt dit niet, is er sprake van een inbreuk op de Verordening, wat kan leiden tot sancties.

Als de marktdeelnemer (of niet-kmo-handelaren) de vereiste informatie niet kan verzamelen, moet hij afzien van het in de EU-handel brengen of uitvoeren van het betreffende product.

Gebeurt dit niet, is er sprake van een inbreuk op de Verordening, wat kan leiden tot mogelijke sancties.

Bij de tweede stap moeten bedrijven de informatie die ze bij de eerste stap hebben verzameld, invoeren in de risicobeoordelingspijler van hun stelsel van zorgvuldigheidseisen om het risico dat niet-conforme producten in de toeleveringsketen terechtkomen, te verifiëren en te evalueren, rekening houdend met de in artikel 10 van de Verordening beschreven criteria. Marktdeelnemers moeten aantonen hoe de verzamelde informatie is getoetst aan de risicobeoordelingscriteria en hoe ze het risico hebben bepaald.

Bij stap drie moeten ze adequate en evenredige risicobeperkende maatregelen nemen als ze bij stap twee meer dan een verwaarloosbaar risico op niet-naleving vaststellen, om ervoor te zorgen dat het risico verwaarloosbaar wordt, rekening houdend met de in artikel 11 van de Verordening beschreven criteria. Deze maatregelen moeten worden gedocumenteerd.

Voor marktdeelnemers die grondstoffen volledig inkopen uit gebieden die als laag risico zijn geclassificeerd, gelden vereenvoudigde zorgvuldigheidsverplichtingen. Volgens artikel 13 van de Verordening moeten zij informatie verzamelen overeenkomstig artikel 9, maar zijn zij niet verplicht risico's te beoordelen en te beperken (artikelen 10 en 11) tenzij de marktdeelnemer relevante informatie verkrijgt of er kennis van krijgt, met inbegrip van concrete aanwijzingen die overeenkomstig artikel 31 worden ingediend, die erop zou kunnen wijzen dat de relevante producten niet aan deze Verordening voldoen (artikel 13, lid 2).

5.2. Wat is een "gemachtigde vertegenwoordiger"?

Overeenkomstig artikel 6 van de Verordening kunnen de marktdeelnemer of handelaar een gemachtigde vertegenwoordiger aanstellen om namens hen de zorgvuldigheidsverklaring in te dienen. In dit geval blijft de marktdeelnemer of handelaar verantwoordelijk voor de naleving van de relevante producten.

Als de marktdeelnemer een natuurlijk persoon of micro-onderneming is, kan deze de volgende marktdeelnemer of handelaar stroomafwaarts in de toeleveringsketen aanstellen om als zijn gemachtigde vertegenwoordiger op te treden, voor zover dit geen natuurlijk persoon of micro-onderneming is. In dit geval blijft de aanstellende marktdeelnemer of handelaar verantwoordelijk voor de naleving van het product.

Volgens artikel 2, lid 22, van de Verordening moet de gemachtigde vertegenwoordiger in de EU gevestigd zijn en een schriftelijk mandaat van een exploitant of handelaar hebben ontvangen.

5.3. Kunnen bedrijven zorgvuldigheid betrachten namens dochterondernemingen?

De interne organisatie en het zorgvuldigheidsbeleid van een groep ondernemingen (een moedermaatschappij en haar dochterondernemingen) vallen niet onder de Verordening. De marktdeelnemer of handelaar die een relevant product in de EU-handel brengt, op de markt aanbiedt of uitvoert, is verantwoordelijk voor de conformiteit van het product en voor de algehele naleving van de Verordening. Daarom moet zijn naam worden vermeld in de

zorgvuldigheidsverklaring en moet hij de volledige verantwoordelijkheid krachtens de verordening behouden.

5.4. Wat met de wederinvoer van een product?

Wat zijn mijn zorgvuldigheidsverplichtingen als ik een product dat eerder uit de EU is uitgevoerd, opnieuw invoer?

Wanneer een marktdeelnemer (of niet-kmo-handelaar) een product dat eerder werd uitgevoerd, opnieuw invoert en onder de douaneregeling 'in het vrije verkeer brengen' plaatst, gelden dezelfde verplichtingen als wanneer het product voor het eerst in de EU-handel werd gebracht. Bij uitvoer verliest het betrokken product zijn douanestatus van 'goed van de Europese Unie' en wordt het als een nieuw product beschouwd wanneer het later opnieuw in de handel wordt gebracht of op de EU-markt wordt aangeboden. Reeds bestaande zorgvuldigheidsverklaringen kunnen de marktdeelnemer helpen om de zorgvuldigheid te betrachten.

5.5. Op welke douaneprocedures heeft dit een effect?

Relevante producten die onder andere douaneregelingen dan 'in het vrije verkeer brengen' of 'uitvoer' worden geplaatst (bv. douane-entrepot, actieve veredeling, tijdelijke invoer enz.), zijn niet onderworpen aan de Verordening.

5.6. Is voor het in de handel brengen van producten die niet in de EU zijn geproduceerd douane-inklaring vereist?

Zou een douaneaangifte in deze context voldoende documentatie zijn? (NIEUW)

Ja, voor het in de handel brengen van relevante grondstoffen of relevante producten die buiten de EU zijn geproduceerd, is een douane-inklaring vereist voordat ze in de handel mogen worden gebracht. In deze context wordt alleen een douaneaangifte (noch een vrachtbrief, noch een ander handels- of logistiek document) als afdoend bewijs beschouwd, als er een rechtstreeks verband kan worden gelegd met het product in kwestie.

5.7. Welke rol hebben de certificerings- of verificatieregelingen?

Certificeringsregelingen kunnen door leden van de toeleveringsketen worden gebruikt als hulpmiddel bij hun risicobeoordeling, voor zover de certificering betrekking heeft op de informatie die zij nodig hebben om hun verplichtingen uit hoofde van de Verordening na te komen. Marktdeelnemers en niet-kmo-handelaren zullen nog steeds de nodige zorgvuldigheid moeten betrachten en zullen verantwoordelijk blijven voor elke inbreuk.

5.8. De Europese Commissie bereidt een leidraad voor die meer uitleg zal geven over de rol van certificering en programma's voor verificatie door derden bij risicobeoordeling en risicobeperking. Hoe lang moet documentatie worden bewaard? (NIEUW)

Hoe lang moet de marktdeelnemer de documentatie bewaren, die gebruikt werd voor het zorgvuldigheidsonderzoek? Moeten kmo-handelaren de relevante informatie bijhouden

over het product dat ze in de EU-handel brengen, op de EU-markt aanbieden of uitvoeren? Wat wordt beschouwd als het begin van deze termijn?

De marktdeelnemers zouden de op grond van artikel 9 van de Verordening verzamelde informatie, vergezeld van bewijsmateriaal, gedurende vijf jaar vanaf de datum van het in de EU-handel brengen of de uitvoer van de relevante grondstoffen en relevante producten moeten verzamelen, ordenen en bewaren. Op grond van de bepalingen van artikel 10, lid 4, en artikel 11, lid 3, van de Verordening moeten de marktdeelnemers kunnen aantonen hoe de nodige zorgvuldigheid werd betracht en welke risicobeperkende maatregelen werden genomen wanneer er een risico werd vastgesteld. Relevante documentatie over deze maatregelen moet worden bewaard gedurende ten minste vijf jaar nadat de zorgvuldigheid is betracht. Marktdeelnemers moeten ook de zorgvuldigheidsverklaringen bewaren gedurende vijf jaar vanaf de datum waarop de verklaring is ingediend in het informatiesysteem, dat wil zeggen vóór de datum waarop het product in de EU-handel wordt gebracht of wordt uitgevoerd. In dat opzicht hebben niet-kmo-handelaren dezelfde verplichtingen als marktdeelnemers.

Kmo-handelaren moeten de in artikel 5, lid 3, van de Verordening genoemde informatie, met inbegrip van de referentienummers van de zorgvuldigheidsverklaringen, ten minste vijf jaar bewaren vanaf de datum waarop de betrokken producten op de EU-markt zijn aangeboden of zijn uitgevoerd.

5.9. Wat zijn de criteria voor "producten met verwaarloosbaar risico"?

“Verwaarloosbaar risico” verwijst naar het risiconiveau dat van toepassing is op relevante producten die in de EU-handel worden gebracht of vanuit de EU worden uitgevoerd, wanneer er, op basis van een volledige beoordeling van zowel de productspecifieke als de algemene informatie en, waar nodig, van de toepassing van de passende risicobeperkende maatregelen, geen reden tot bezorgdheid bestaat over de conformiteit van die grondstoffen of producten met artikel 3, punt a) of b) van de Verordening.

5.10. Zijn "producten met verwaarloosbaar risico" vrijgesteld?

Kunnen we “verwaarloosbaar risico” in de zin van artikel 2, lid 26, van de Verordening in combinatie met artikel 10, lid 1, als een vrijstelling van de Verordening interpreteren?

Nee. Marktdeelnemers en handelaren [die geen kmo's zijn] mogen alleen tot de conclusie komen dat er sprake is van een "verwaarloosbaar risico" (wat een voorwaarde is voor het in de EU-handel brengen of op de EU-markt aanbieden van relevante producten of de uitvoer ervan) **nadat ze zorgvuldigheid hebben betracht** (overeenkomstig artikel 4, lid 1, van de Verordening). Het betrachten van zorgvuldigheid is een kernverplichting van marktdeelnemers en handelaren onder deze Verordening, waarvoor geen enkele vrijstelling geldt.

Hierbij dient ook opgemerkt dat het element "verwaarloosbaar risico" niet van toepassing is op grondstoffen (er is geen "risicostatus" voor elke grondstof in de Verordening).

5.11. Kunnen bepaalde grondstoffen uit een bepaald land als "verwaarloosbaar risico" worden beschouwd?

Kan palmolie, rubber, koffie, cacao of hout uit een bepaald land worden beschouwd als 'verwaarloosbaar risico'?

Nee. Zie de vorige vraag.

5.12. Op welk moment in de tijd moeten de controles zich richten bij het controleren van de naleving van de 'ontbossingsvrij'-vereiste? (NIEUW)

Om te beoordelen of de grondstof heeft bijgedragen aan ontbossing, wordt teruggekeken in de tijd om te zien of de gewaste grond vroeger een bos was (volgens de definitie in artikel 2) sinds de afsluitdatum van de Verordening (namelijk 31 december 2020).

5.13. Voor welke producten hebben marktdeelnemers en handelaren documentatie nodig in het kader van hun zorgvuldigheidsverplichtingen? (NIEUW)

Documentatie is alleen vereist voor de producten die binnen het toepassingsgebied van de Verordening vallen (GS-codes vermeld in Bijlage I). Er is geen documentatie vereist voor artikelen die zijn geproduceerd met grondstoffen die buiten het toepassingsgebied vallen (namelijk als ze niet in Bijlage I zijn opgenomen).

5.14. Wanneer moeten niet-MKB-exploitanten hun eerste jaarverslagen overeenkomstig artikel 12, lid 3, van de Verordening indienen? (NIEUW)

De EUDR is uitvoerbaar vanaf 30 december 2024 (behalve voor kleine en micro-ondernemingen, waarvoor de datum 30 juni 2025 is). Artikel 12, lid 3, verplicht relevante bedrijven om een jaarverslag over hun activiteiten te publiceren om te voldoen aan de vereisten van de EUDR. Aangezien 2025 het eerste jaar zal zijn waarvoor de EUDR geldt, moet het eerste verslag (over het jaar 2025) na 30 december 2025 worden gepubliceerd.

Ondernemingen die relevante elementen die onder artikel 12, lid 3, van de EUDR vallen, al hebben gerapporteerd in het kader van hun rapportageverplichtingen uit hoofde van andere relevante EU-wetgeving (zoals de Richtlijn inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid ('Corporate Sustainability Due Diligence Directive')) hoeven deze rapportage niet te herhalen.

5.15. Komt er een model voor de zorgvuldigheidsverklaring die actoren in de zeven grondstoffensectoren waarop de Verordening betrekking heeft, moeten invullen? (NIEUW)

Het model voor de zorgvuldigheidsverklaring van marktdeelnemers en handelaren is hetzelfde voor alle grondstoffensectoren (zie Bijlage II bij de Verordening), waarop het formulier in het Informatiesysteem is gebaseerd.

5.16. Komt er een vooraf bepaald formaat of een lijst met vragen voor het betrachten van zorgvuldigheid? (NIEUW)

De marktdeelnemers en handelaren moeten voldoen aan hun respectieve zorgvuldigheidseisen overeenkomstig de artikelen 8, 9, 10 en 11 van de verordening. Het bereiken van geen of een verwaarloosbaar risico is een eerste vereiste voor het op de EU-markt brengen/aanbieden/uitvoeren van relevante producten.

Er zij op gewezen dat zorgvuldigheidseisen geen “oefening met aankruisvakjes” is. Het kan dus afhangen van de specifieke context en toeleveringsketen, op voorwaarde dat de verschillende stappen van zorgvuldigheidseisen zoals beschreven in de verordening (d.w.z. informatievereisten, risicobeoordeling en risicobeperking, overeenkomstig art. 9, 10 en 11 van EUDR) worden gedekt.

5.17. Moeten marktdeelnemers en handelaren (en/of hun gemachtigde vertegenwoordigers) die relevante producten op de EU-markt willen brengen, aanbieden of uitvoeren, zich registreren in het Informatiesysteem? (NIEUW)

Marktdeelnemers en handelaren moeten zich registreren als zij op grond van deze verordening een zorgvuldigheidsverklaring moeten indienen. Als alternatief kunnen zij een beroep doen op de diensten van een gemachtigde vertegenwoordiger (die op zijn beurt als zodanig in het systeem moet zijn geregistreerd).

5.18. Kan de Commissie nadere bijzonderheden verstrekken over de instrumenten voor satellietbeelden die moeten worden gebruikt om te controleren of relevante producten aan de eisen voldoen (bijvoorbeeld over de minimumresolutie)? (NIEUW)

Hoewel instrumenten voor satellietbeelden marktdeelnemers en handelaren enorm kunnen helpen bij het nakomen van hun zorgvuldigheidseisen (om na te gaan of een product ontbossingsvrij is) en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij het uitvoeren van controles, schrijft de Verordening niet het gebruik van specifieke instrumenten voor satellietbeelden of een drempelwaarde voor de resolutie van satellietbeelden voor om de afwezigheid van ontbossing te documenteren.

5.19. Hoe vaak moeten zorgvuldigheidsverklaringen in het informatiesysteem worden ingediend en kunnen ze betrekking hebben op meerdere zendingen/batches? Hoe zit het met situaties waarin relevante producten opeenvolgend in de handel kunnen worden gebracht over een bepaalde periode (NIEUW)?

Een zorgvuldigheidsverklaring kan betrekking hebben op meerdere fysieke partijen/zendingen. In deze situaties moet de marktdeelnemer (of niet-kmo-handelaar, zie art. 5, lid 1, van de EUDR) bevestigen dat de nodige zorgvuldigheid werd betracht voor alle relevante producten die bestemd zijn om in de Unie in de handel te worden gebracht, op de markt van de Unie te worden aangeboden of te worden uitgevoerd, en dat er geen of slechts een verwaarloosbaar risico werd vastgesteld dat de relevante producten niet voldoen aan artikel 3, punt a) of b), van de Verordening (Bijlage II) en dat de exploitant de verantwoordelijkheid op zich neemt voor de conformiteit van de relevante producten met artikel 3 van de EUDR (artikel 4, lid 3, van de EUDR).

Daarnaast zijn er wettelijke eisen en praktische overwegingen waarmee rekening moet worden gehouden:

1. De hoeveelheid van alle relevante producten die in de Unie in de handel worden gebracht, op de markt worden aangeboden of worden uitgevoerd, moet worden gedekt door een zorgvuldigheidsverklaring (artikel 3, c), van de EUDR) en die verklaring moet worden ingediend voordat batches/zendingen van relevante producten in de handel worden gebracht, op de markt worden aangeboden of worden uitgevoerd (art. 4, lid 2, van de EUDR).
2. Zodra de hoeveelheid producten waarop de zorgvuldigheidsverklaring betrekking heeft, volledig in de handel is gebracht of is uitgevoerd, moet een nieuwe verklaring worden ingediend voor aanvullende hoeveelheden door dezelfde marktdeelnemer.
3. Overeenkomstig artikel 12, lid 2, van de EUDR moeten marktdeelnemers hun stelsel van zorgvuldigheidseisen eenmaal per jaar herzien. Daarom mag een zorgvuldigheidsverklaring geen betrekking hebben op zendingen/batches over een langere periode dan een jaar vanaf het tijdstip van indiening van de verklaring. Bovendien kan een langere periode leiden tot problemen bij het aantonen van de overeenstemming tussen de aangegeven producten en de producten die daadwerkelijk (bedoeld zijn om) in de handel (te) worden gebracht of uitgevoerd.
4. Met een zorgvuldigheidsverklaring bevestigt de marktdeelnemer dat zorgvuldigheid werd betracht voor alle relevante producten die bestemd zijn om in de Unie in de handel te worden gebracht, op de markt van de Unie te worden aangeboden of te worden uitgevoerd, en dat er geen of een verwaarloosbaar risico bestaat dat de relevante producten niet aan de eisen voldoen. Daarom moet een zorgvuldigheidverklaring in beginsel betrekking hebben op producten die reeds zijn geproduceerd, d.w.z. geteeld, geoogst, verkregen van of opgefokt op de desbetreffende percelen grond of, wat runderen betreft, in etablissementen. Met andere woorden, in principe moeten marktdeelnemers een zorgvuldigheidverklaring kunnen koppelen aan bestaande grondstoffen.
5. De hoeveelheden van de producten die in de zorgvuldigheidsverklaring worden aangegeven, moeten overeenkomen met de hoeveelheden die door de marktdeelnemer aan de zorgvuldigheidseisen zijn onderworpen en die bestemd zijn om op de EU-markt te worden gebracht of aangeboden dan wel te worden uitgevoerd. Op verzoek van de Bevoegde Autoriteit moeten marktdeelnemers het bewijs van deze overeenstemming kunnen leveren in hun stelsel van zorgvuldigheidseisen dat is ingevoerd overeenkomstig artikel 12 van de EUDR. Tenzij vereenvoudigde zorgvuldigheidseisen van toepassing zijn (artikel 13 van de EUDR), moet de marktdeelnemer aantonen dat het risico van niet-naleving (met betrekking tot de eis inzake ontbossing en de legaliteit) is beoordeeld overeenkomstig artikel 10, lid 2, van de EUDR voor alle producten en dat dit risico voor alle aangegeven producten verwaarloosbaar is. Passende registers waaruit de bovengenoemde overeenstemming blijkt, moeten gedurende 5 jaar vanaf de datum van het (laatste) in de handel brengen of op de markt aanbieden worden bewaard en op verzoek aan de Bevoegde Autoriteit ter beschikking worden gesteld (artikel 9 van de EUDR). Wanneer de in de zorgvuldigheidsverklaring opgegeven hoeveelheid niet volledig in de handel is gebracht, op de markt is aangeboden of is uitgevoerd, moet de marktdeelnemer een

gepaste administratie bijhouden waarin het verschil tussen de opgegeven en de daadwerkelijk in de handel gebrachte, op de markt aangeboden of uitgevoerde hoeveelheid wordt verklaard. Deze administratie moet gedurende vijf jaar worden bewaard en op verzoek aan de bevoegde autoriteit worden verstrekt (artikel 9 van de EUDR).

6. Een individueel zorgvuldigheidsoverzicht met de bijbehorende geolocatiegegevens moet binnen de praktische limiet blijven die is vastgesteld voor het uploaden in het Informatiesysteem (25 MB).
7. Wanneer een zorgvuldigheidsoverzicht betrekking heeft op meerdere partijen/zendingen, kan deze extra complexiteit het risico op niet-naleving voor de marktdeelnemer vergroten. De marktdeelnemer neemt de volledige verantwoordelijkheid op zich voor de naleving van alle partijen/zendingen en informatie in het zorgvuldigheidverslag, het land van productie en de geolocatie van alle opgenomen percelen. De extra complexiteit kan van belang zijn voor de risicogebaseerde aanpak die door de Bevoegde Autoriteiten wordt gebruikt om te bepalen welke controles moeten worden uitgevoerd (artikel 16 van de EUDR). Waar relevant kunnen tussentijdse maatregelen of maatregelen wegens niet-naleving van toepassing zijn op alle relevante producten die onder een zorgvuldigheidsverklaring vallen, met inbegrip van producten in afzonderlijke batches/zendingen.

5.20. Wat is de uiterste datum voor het indienen van een DDS (NIEUW)?

Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van de EUDR betrachten marktdeelnemers zorgvuldigheid in overeenstemming met artikel 8 van de EUDR voordat zij relevante producten in de handel brengen of uitvoeren, zodat wordt aangetoond dat de relevante producten in overeenstemming zijn met artikel 3 van de EUDR. Hetzelfde geldt voor niet-kmo-handelaren overeenkomstig artikel 5, lid 1, van de EUDR.

Voor **relevante producten die de markt van de Unie binnenkomen (invoer) of de markt van de Unie verlaten (uitvoer)** wordt het referentienummer van de DDS aan de douaneautoriteiten meegedeeld. Hiertoe vermeldt de persoon die de douaneaangifte indient (bekend als “douaneaangever”) het referentienummer van de DDS op de douaneaangifte die voor het betrokken product wordt ingediend, overeenkomstig artikel 26 van de EUDR. Daarom moet de DDS worden ingediend en moet het referentienummer van de DDS worden verkregen voordat de douaneaangifte wordt ingediend^[1].

Wanneer een DDS betrekking heeft op meerdere zendingen/batches, kan hetzelfde DDS-referentienummer in meerdere douaneaangiften worden vermeld zolang de wettelijke voorschriften van de EUDR, met name zoals vermeld in vraag 1, worden nageleefd.

Voor grondstoffen **die binnen de EU zijn geproduceerd**, moet de exacte datum van het in de handel brengen worden begrepen als de datum waarop het product fysiek beschikbaar is op de markt van de Unie (d.w.z. de grondstof is geproduceerd en in het geval van een afgeleid product, het product is vervaardigd), en op de markt wordt geleverd (voor distributie, consumptie of gebruik) en twee of meer natuurlijke of rechtspersonen een overeenkomst sluiten waarin de marktdeelnemer de levering van het desbetreffende product toezegt. Een dergelijke overeenkomst kan voorzien in de levering tegen betaling of gratis. Om een bosgerelateerd voorbeeld aan te tonen, moet de DDS worden **ingediend uiterlijk** wanneer aan beide elementen is voldaan: i) de gekapte stammen zijn beschikbaar, en ii) een koop-

/leveringsovereenkomst van de gekapte stammen is afgerond door overeenstemming te bereiken over de levering aan een derde entiteit, bijvoorbeeld een zagerij.

Deze datum is onafhankelijk van de betaling voor de stammen, de datum van de eerste verzending of de datum van de eigendomsoverdracht.

^[1] Op middellange tot lange termijn zullen marktdeelnemers en niet-kmo-handelaren hun douaneaangiften en de DDS in één keer kunnen indienen via de elektronische interface als bedoeld in artikel 28, lid 2, van de EUDR. Deze situatie is nog niet van toepassing en wordt dus nog niet weergegeven in dit document. Te zijner tijd zullen hierover aparte richtsnoeren en FAQ's ter beschikking worden gesteld.

°°0°°

6. Benchmarking en partnerschappen

6.1. Wat is landenbenchmarking?

Het benchmarkingsysteem van de Commissie zal landen, of delen daarvan, indelen in drie categorieën (hoog, standaard en laag risico) op basis van het risiconiveau van de productie in deze landen van grondstoffen die niet ontbossingsvrij zijn.

De criteria voor het bepalen van de risicostatus van landen of delen daarvan worden gedefinieerd in artikel 29 van de Verordening. Art. 29, lid 2, van de EUDR draagt de Commissie op een systeem te ontwikkelen en de lijst van landen, of delen daarvan, te publiceren. Het zal gebaseerd zijn op een objectieve en transparante beoordelingsanalyse van kwantitatieve en kwalitatieve criteria, rekening houdend met de meest recente wetenschappelijke gegevens, internationaal erkende bronnen en ter plaatse geverifieerde informatie.

6.2. Wat is de methodologie?

De methodologie wordt momenteel ontwikkeld door de Commissie en zal worden gepresenteerd op toekomstige bijeenkomsten van het multistakeholderplatform inzake ontbossing en andere relevante bijeenkomsten.

6.3. Hoe kunnen belanghebbenden bijdragen?

Hoe kunnen producerende landen en andere belanghebbenden bijdragen aan het benchmarkingproces, en hoe wordt de door producerende landen en andere belanghebbenden verstrekte informatie geëvalueerd, geverifieerd en gebruikt?

De Commissie moet overeenkomstig artikel 29, lid 5, van de Verordening een specifieke dialoog aangaan met alle landen waaraan een hoog risico is toegewezen of mogelijk zal worden toegewezen, teneinde hun risiconiveau te verminderen. Deze dialoog zal de partnerlanden de gelegenheid bieden om aanvullende relevante informatie te verstrekken en in nauw contact met de EU te werken in de aanloop naar de voltooiing van de risicotoewijzing.

6.4. Kunnen landen relevante gegevens delen met de Commissie?

Kunnen landen gegevens die zij relevant achten voor de uitvoering van deze Verordening (zoals gegevens over ontbossing en bosdegradatie) met de Commissie delen? Zo ja, kunnen zij dit doen buiten het specifieke kader voor dialoog vastgesteld in artikel 29, lid 5, van de Verordening?

Hoewel deze Verordening derde landen niet verplicht om relevante gegevens met de EU te delen, kunnen landen die dergelijke gegevens met de EU willen delen, dit op elk moment vanaf de inwerkingtreding van de Verordening doen. Ze kunnen dit doen ongeacht of het land een specifieke dialoog met de EU voert, bijvoorbeeld in het kader van artikel 29, lid 5, van deze Verordening over benchmarking, of in een andere context.

6.5. Worden legaliteitsrisico's overwogen?

Zal de benchmarking rekening houden met legaliteitsrisico's alsook ontbossing en bosdegradatie? Hoe worden de wetgeving en het bosbeleid van producerende landen, met name wat betreft "legale ontbossing", beoordeeld/in aanmerking genomen tijdens het benchmarkingproces?

De lijst met criteria voor benchmarking is opgenomen in artikel 29 van de Verordening. De beoordeling van de Commissie wordt gebaseerd op een objectieve en transparante beoordelingsanalyse op basis van de criteria vastgesteld in artikel 29, leden 3 en 4, van de Verordening. De relevante kwantitatieve criteria zijn: (a) het tempo van ontbossing en bosdegradatie, (b) het tempo van uitbreiding van landbouwgrond voor relevante grondstoffen, en (c) productietrends van relevante grondstoffen en relevante producten.

Zoals beoogd in de Verordening kan bij de beoordeling ook rekening worden gehouden met andere criteria, waaronder a) informatie verstrekt door regeringen en derden (ngo's, industrie); b) overeenkomsten en andere instrumenten tussen het betrokken land en de Unie en/of haar lidstaten die betrekking hebben op ontbossing en bosdegradatie; c) het bestaan van nationale wetgeving ter bestrijding van ontbossing en bosdegradatie en de handhaving daarvan; (d) de beschikbaarheid van transparante gegevens in het land; (e) indien van toepassing, het bestaan, de naleving of de effectieve handhaving van wetten ter bescherming van de rechten van inheemse volkeren; (en (g) internationale sancties die door de VN-Veiligheidsraad of de Raad van de Europese Unie zijn opgelegd met betrekking tot de invoer of uitvoer van de relevante grondstoffen en relevante producten; enz.

6.6. Welke steun wordt verleend aan producerende landen en kleine landbouwbedrijven?

Hoe worden producerende landen en kleine landbouwbedrijven ondersteund om producten te produceren die voldoen aan de Verordening? Hoe kunnen we ervoor zorgen dat kleine landbouwbedrijven niet worden uitgesloten van toeleveringsketens?

De EU en haar lidstaten intensiveren hun samenwerking met partnerlanden, zowel verbruikslanden als producerende landen, om ontbossing en bosdegradatie gezamenlijk aan te pakken waaronder via een wereldwijd Team Europe-initiatief (TEI) voor ontbossingsvrije

waardeketen. Partnerschappen en samenwerkingsmechanismen in het kader van dit initiatief zullen landen helpen om ontbossing en bosdegradatie aan te pakken waar een specifieke behoefte is vastgesteld en waar er vraag is naar samenwerking - bijvoorbeeld om kleine landbouwbedrijven en ondernemingen te helpen om ervoor te zorgen dat er alleen met ontbossingsvrije toeleveringsketens wordt gewerkt. De Commissie heeft al projecten gefinancierd om informatie te verspreiden, het bewustzijn te vergroten en technische vragen aan te pakken door middel van workshops voor kleine landbouwbedrijven in de meest getroffen derde landen.

Meer informatie over [kansen voor kleine landbouwbedrijven in de EUDR](#)

6.7. Wat zijn de verschillende elementen van het Team Europe-initiatief?

Wat is de wisselwerking tussen de verschillende elementen van het Team Europe-initiatief: de hub, het SAFE-project (Sustainable Agriculture for Forest Ecosystems), FPI-projecten en -faciliteiten die in deze context zijn gepland, maar die ook relevant zijn in een bredere context, bijvoorbeeld op regionaal niveau? Hoe worden overlappingen vermeden?

Deze hub van het Team Europe-initiatief (TEI) (afgekort: 'Zero Deforestation Hub') zal informatie verstrekken en zich tot partnerlanden richten over ontbossingsvrije waardeketens en zal aan kennisbeheer doen om reeds bestaande relevante projecten van de EU en de lidstaten te coördineren, met toekomstige activiteiten die gericht zijn op de doelstellingen van het TEI. Dit zal ervoor zorgen dat de verschillende activiteiten van Team Europe met betrekking tot ontbossingsvrije waardeketens in producerende landen beter op elkaar kunnen worden afgestemd, hiaten kunnen worden opgespoord en overlappingen kunnen worden vermeden.

Het SAFE-project (**Sustainable Agriculture for Forest Ecosystems**¹) is de belangrijkste pijler van de samenwerking in het kader van het TEI. SAFE wordt momenteel geïmplementeerd in Brazilië, Ecuador, Indonesië en Zambia. Er zullen nog meer landencomponenten worden toegevoegd, met Vietnam en de DRC in 2024. Het SAFE-project zal verder worden opgeschaald om meer landen te bestrijken via komende financiële bijdragen van de lidstaten.

De **technische faciliteit voor ontbossingsvrije waardeketens** zal een flexibel instrument zijn op verzoek om producerende landen bij te staan met expertise over technische vereisten, zoals geolokalisering, het in kaart brengen van landgebruik en traceerbaarheid, met bijzondere aandacht voor kleine landbouwbedrijven. Deze activiteiten worden nauw gecoördineerd met de EU-delegaties en afgestemd op reeds bestaande projecten, alsook SAFE, om synergieën te creëren en dubbel werk te voorkomen.

6.8. Hoe verhoudt het Team Europe-initiatief zich tot de CSDDD?

Met het oog op het lopende wetgevingsproces over de Richtlijn inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid (Corporate Sustainability Due Diligence Directive, CSDDD) zal de TEI Hub nauw samenwerken met de komende EU Helpdesk over de CSDDD, in het bijzonder met betrekking tot agrarische waardeketens en

¹ [EUDR%20FAQ%20AGRI%20comments%2027%20May%202024.docx](#)

kleine landbouwbedrijven die zullen worden beïnvloed door zowel de verordening als de CSDDD.

6.9. Hoe kunnen we het risico verkleinen dat marktdeelnemers bepaalde toeleveringsketens of bepaalde productielanden/regio's vermijden die als 'hoog risico' zijn aangemerkt?

Marktdeelnemers die inkopen in landen of delen van landen met een standaard of hoog risico zijn onderworpen aan dezelfde standaard zorgvuldigheidsverplichtingen. Het enige verschil is dat zendingen uit landen met een hoog risico strenger worden gecontroleerd door de bevoegde autoriteiten (9% van de marktdeelnemers koopt in uit gebieden met een hoog risico). In die zin zijn drastische veranderingen van toeleveringsketens niet gerechtvaardigd of te verwachten. Bovendien zal de classificatie als 'hoog risico' leiden tot een specifieke dialoog met de Commissie om samen de onderliggende oorzaken van ontbossing en bosdegradatie aan te pakken, met als doel het risiconiveau te verlagen.

6.10. Hoe zal de EU de transparantie garanderen?

Het proces waarin het benchmarkingsysteem tot stand komt, zal transparant zijn. Er zullen regelmatige updates en raadplegingen over de benchmarkingmethodologie plaatsvinden in het multistakeholderplatform inzake ontbossing, waar naast de 27 EU-lidstaten ook veel derde landen aan deelnemen. De Commissie zal updates geven over de gehanteerde benadering en de toegepaste methodologie.

Bovendien zal de Commissie, overeenkomstig haar verplichtingen onder de Verordening, een specifieke dialoog aangaan met alle landen waaraan (mogelijk) een hoog risico zal worden toegewezen (vóór de classificering zelf) om hun risiconiveau te verminderen. Dit zorgt ervoor dat de risicostatus niet onverwacht wordt aangekondigd en maakt diepgaandere discussies mogelijk. Deze dialoog zal producentenlanden de gelegenheid bieden om aanvullende relevante informatie te verstrekken.

°°0°°

7. Ondersteuning van de invoering

7.1. Wat is het informatiesysteem en de éénloketomgeving van de Europese Unie?

Het informatiesysteem (IS) is het IT-systeem dat de zorgvuldigheidsverklaringen zal bevatten die door marktdeelnemers en handelaren worden ingediend om aan de voorschriften van de Verordening te voldoen. Het informatiesysteem zal operationeel zijn zodra de Verordening van toepassing wordt en zal gebruikers de functies bieden zoals opgesomd in artikel 33, lid 2, van de Verordening.

De éénloketomgeving van de Europese Unie voor de douane (EU Single Window Environment for Customs of 'EU SWE-C') is een kader dat interoperabiliteit mogelijk maakt tussen IT-systemen van douaneautoriteiten en niet-douanesystemen, zoals het krachtens artikel 33 van de Verordening ingestelde informatiesysteem. De centrale component van EU SWE-C, bekend als het EU CSW-CERTEX-systeem, zal het Informatiesysteem koppelen met nationale IT-

douanesystemen en zal het mogelijk maken om gegevens die door marktdeelnemers bij douane- en niet-douaneautoriteiten worden ingediend, te delen en te verwerken. De éénloketomgeving zal dus zorgen voor informatie-uitwisseling in realtime en digitale samenwerking tussen douaneautoriteiten en bevoegde autoriteiten die belast zijn met de handhaving van niet-douaneformaliteiten, ook op het gebied van milieubescherming.

7.2. Welke garanties voor gegevensbeveiliging hebben ze?

Het Informatiesysteem en vervolgens de koppeling ervan met de EU-éénloketomgeving voor de douane zullen worden aangepast aan de relevante en toepasselijke bepalingen inzake gegevensbescherming. In overeenstemming met het opendatabeleid van de Unie moet de Commissie het bredere publiek toegang bieden tot de volledige geanonimiseerde datasets van het informatiesysteem in een open formaat dat machineleesbaar is en dat interoperabiliteit, hergebruik en toegankelijkheid waarborgt.

7.3. Hoe kunnen marktdeelnemers en handelaren zich registreren?

Wat kunnen marktdeelnemers en handelaren gebruiken als ID-nummer/bedrijfsregistratienummer voor het IS? Hoe moeten marktdeelnemers/handelaren op de interne markt, die geen EORI-nummer en mogelijk ook geen btw-nummer hebben, zich voor het IS registreren?

Marktdeelnemers die relevante grondstoffen en producten importeren of exporteren, moeten bij de registratie op het Traces NT-platform hun **registratie- en identificatienummer van marktdeelnemer** (EORI-nummer) meedelen. Marktdeelnemers/handelaren op de interne markt die geen EORI-nummer hebben, kunnen zich registreren via een van de andere identificatoren die door TRACES worden ondersteund, zoals btw-nummer, nationaal ondernemingsnummer of fiscaal identificatienummer.

7.4. Kan het systeem veelgebruikte gegevens opslaan?

Is het mogelijk om veelgebruikte gegevens (bijv. veelgebruikte GS-codes en wetenschappelijke namen) "op te slaan" in het IS, zodat ze gemakkelijk automatisch kunnen worden ingevuld en niet voor elke nieuwe zorgvuldigheidsverklaring opnieuw moeten worden ingevoerd?

Het Informatiesysteem bevat deze functionaliteit momenteel niet. Het zal echter wel mogelijk zijn om reeds ingediende zorgvuldigheidsverklaringen te dupliceren, wat de nodige tijd verkort om een nieuwe verklaring in te vullen. Het is de verantwoordelijkheid van marktdeelnemers en handelaren om de nodige wijzigingen aan te brengen in de geduplicateerde verklaring om naleving te garanderen. Daarnaast is er een knop 'importeren' waarmee marktdeelnemers de informatie over de productieplaats kunnen importeren uit een vooraf gedefinieerd GeoJSON-bestand.

7.5. Kan het systeem landbouwers helpen om de geolocatie te bepalen?

Nee, het informatiesysteem doet dienst als bewaarplaats voor de zorgvuldigheidsverklaringen die door marktdeelnemers en handelaren worden ingediend overeenkomstig artikel 4, lid 2,

en artikel 5, lid 1, van de EUDR. Als zodanig biedt het geen software of hulpmiddelen om geolocatietoördinaten te identificeren.

7.6. Kan een zorgvuldigheidsverklaring worden gewijzigd?

Het is mogelijk om een ingediende zorgvuldigheidsverklaring (DDS) te annuleren of te wijzigen binnen 72 uur nadat het referentienummer van de zorgvuldigheidsverklaring door het Informatiesysteem is verstrekt. Annulering of wijziging is niet mogelijk als het DDS-referentienummer al is gebruikt in een douaneaangifte of in een andere DDS, of als het betreffende product al op de EU-markt is gebracht of beschikbaar is gesteld of is uitgevoerd.

7.7. Wie kan de geolocatietoegaven bekijken die in het Informatiesysteem zijn opgeslagen? (NIEUW)

De Bevoegde Autoriteiten van de lidstaten die in het kader van deze verordening verantwoordelijk zijn voor de controle van de door exploitanten en handelaars ingediende informatie, hebben toegang tot de door de exploitanten en handelaars ingediende geolocatietoegaven.

7.8. Welk gegevensformaat is nodig om de geolocatietoegaven in het Informatiesysteem te uploaden? Welk formaat wordt geaccepteerd om de geolocatietoegaven bij de zorgvuldigheidsverklaringen in het Informatiesysteem te voegen? (NIEUW)

Marktdeelnemers kunnen geolocatietoegaven in het Informatiesysteem invoeren door ze handmatig in te voeren of door ze in een bestand te uploaden. Het formaat van de ondersteunde bestanden in het Informatiesysteem is GeoJson. Het informatiesysteem ondersteunt momenteel het WGS-84 coördinatenformaat, met EPSG-4326 projectie.

7.9. Wanneer is het Informatiesysteem klaar? (NIEUW)

Het Informatiesysteem zoals beschreven in artikel 33 van de Verordening wordt medio december 2024 gelanceerd. De registratie (voor gebruikers van het systeem) zal in november 2024 van start gaan.

Van december 2023 tot eind januari 2024 heeft een **proeftest** voor marktdeelnemers en bevoegde autoriteiten plaatsgevonden om feedback van de testers te verzamelen. Meer dan 100 belanghebbenden hebben zich vrijwillig aangemeld om het systeem te testen.

Het systeem zal volledig operationeel zijn wanneer de EUDR-regels van toepassing worden. Het zal in de loop van de tijd worden bijgesteld naarmate de implementatie vordert.

°°°°

8. Tijdlijnen

8.1. Wanneer treedt de Verordening in werking en wordt ze toegepast?

De Verordening is op 9 juni 2023 gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie. Ze is in werking getreden op 29 juni 2023. Bepaalde artikelen in lid 2 van artikel 38 van de

verordening zullen echter van toepassing worden op 30 december 2024 (overgangperiode van 18 maanden) voor middelgrote en grote ondernemingen en op 30 juni 2025 (overgangperiode van 24 maanden) voor micro- en kleine ondernemingen.

8.2. Wat met de periode tussen deze datums?

Moeten de producten die in de Unie in de handel worden gebracht tussen de inwerkingtreding van de Verordening en de datum(s) waarop deze van toepassing wordt, voldoen aan de voorschriften van de Verordening?

De inwerkingtreding voor grote en middelgrote ondernemingen en handelaren is gepland voor 30 december 2024, 18 maanden na de inwerkingtreding van de Verordening. Dit betekent dat marktdeelnemers en handelaren niet hoeven te voldoen aan de voorschriften voor producten die vóór die datum in de Unie in de handel zijn gebracht. Voor kleine en micro-ondernemingen wordt deze periode verlengd tot 30 juni 2025 (24 maanden na de inwerkingtreding van de Verordening).

8.3. Hoe kan ik bewijzen dat het product werd geproduceerd voordat de Verordening van kracht werd? Wat zijn de regels voor de productie van rundveeproducten? (NIEUW)

Op wie rust de bewijslast dat de relevante grondstof of het relevante product die/dat een marktdeelnemer in de EU-handel wil brengen of wil uitvoeren, is geproduceerd vóór de inwerkingtreding en dat de Verordening niet van toepassing is?

De Verordening is van toepassing zoals bepaald in artikel 1, lid 1, tenzij aan de voorwaarden van artikel 1, lid 2, is voldaan, dat wil zeggen tenzij de grondstof in het product of die is gebruikt om het product te vervaardigen, is geproduceerd vóór 29 juni 2023, zoals bepaald in artikel 2, lid 14. Voor runderen is de relevante productiedatum de datum waarop het rund geboren is, wat betekent dat de Verordening niet van toepassing is op runderen en rundveeproducten als het rund geboren is vóór de inwerkingtreding.

De marktdeelnemer draagt de bewijslast voor deze uitzondering en moet relevante informatie kunnen verstrekken als redelijk bewijs dat aan de voorwaarden van artikel 1, lid 2, van de Verordening is voldaan. Hoewel de marktdeelnemer in dit geval niet verplicht is een zorgvuldigheidsverklaring in te dienen, moet hij de nodige documenten bewaren waaruit blijkt dat de Verordening en de bijbehorende verplichtingen niet van toepassing zijn.

°°°°

9. Andere vragen

9.1. Wat zijn de verplichtingen voor marktdeelnemers en niet-kmo-handelaren wanneer ze een relevant product in de EU-handel brengen of uitvoeren dat gemaakt is van een relevant product of een relevante grondstof die in de handel is gebracht tijdens de overgangperiode (d.w.z. de periode tussen de datum van inwerkingtreding van de Verordening (30 juni 2023) en de datum van toepassing ervan (30 december 2024))?

Deze situatie kan het best worden uitgelegd aan de hand van enkele concrete scenario's:

1. Een relevante grondstof (bv. natuurlijk rubber, GN-code 4001) wordt tijdens de overgangperiode in de EU-handel gebracht, dus niet noodzakelijk met geolokalisering, en wordt vervolgens gebruikt om een relevant afgeleid product te vervaardigen (bv. nieuwe banden, GN-code 4011), dat vervolgens na 30 december 2024 in de handel wordt gebracht (of wordt uitgevoerd).

Als een grondstof in de handel wordt gebracht tijdens de overgangperiode, dus vóórdat de Verordening van toepassing wordt, wanneer een afgeleid product in de EU-handel wordt gebracht na 30 december 2024, zijn de verplichtingen van de marktdeelnemer (en van niet-kmo-handelaren) beperkt tot het verzamelen van toereikend afdoende en verifieerbare informatie om aan te tonen dat de desbetreffende grondstof (rubber) die is gebruikt om het desbetreffende product (banden) te vervaardigen, in de handel is gebracht voordat de Verordening van toepassing werd. Dit zonder afbreuk te doen aan artikel 37, lid 2, van de Verordening met betrekking tot hout en houtproducten. Als de grondstof na de overgangperiode, d.w.z. na 30 december 2024, in de handel wordt gebracht of wordt uitgevoerd, gelden voor de marktdeelnemer (en niet-kmo-handelaren) de standaardverplichtingen van de Verordening. Evenzo, voor onderdelen van relevante producten die zijn geproduceerd met grondstoffen die na 30/12/2024 in de handel zijn gebracht, gelden voor de marktdeelnemer (en niet-kmo-handelaren) de standaardverplichtingen van de Verordening.

2. Een relevant product (bv. cacaoboter, GN-code 1804) wordt tijdens de overgangperiode in de handel gebracht, dus niet noodzakelijk met geolokalisering, maar wordt vervolgens gebruikt om een relevant afgeleid product te vervaardigen (bv. chocolade, GN-code 1806), dat vervolgens na 30 december 2024 in de handel wordt gebracht (of wordt uitgevoerd) door een marktdeelnemer verderop in de keten.

In dit geval zijn de verplichtingen van de marktdeelnemer (en van niet-kmo-handelaren) die een afgeleid product (chocolade) in de EU-handel brengt of uitvoert, beperkt tot het verzamelen van toereikend afdoende en verifieerbare informatie om te bewijzen dat het desbetreffende product (cacaoboter) in de handel is gebracht voordat de Verordening van toepassing werd. Voor de onderdelen van het relevante eindproduct die zijn geproduceerd met andere relevante producten die na 30 december 2024 in de EU-handel zijn gebracht, gelden voor de marktdeelnemer (en niet-kmo-handelaren) de standaardverplichtingen van de Verordening. Dit zonder afbreuk te doen aan artikel 37, lid 2, met betrekking tot hout en houtproducten.

3. Een marktdeelnemer brengt tijdens de overgangperiode een relevante grondstof of een product in de handel, dat vervolgens na 30 december 2024 door een of meer niet-kmo-handelaren "op de markt wordt aangeboden".

In dit scenario zijn de verplichtingen van de niet-kmo-handelaar beperkt tot het verzamelen van toereikend afdoende en verifieerbare informatie om te bewijzen dat de relevante grondstof of het relevante product in de handel is gebracht voordat de Verordening van toepassing werd. Dit zonder afbreuk te doen aan artikel 37, lid 2, van de Verordening met betrekking tot hout en houtproducten.

Specifiek voor kleine en micro-ondernemingen, die vallen onder de uitgestelde inwerkingtreding van artikel 38, lid 3, van de EUDR, zouden de volgende scenario's van toepassing zijn. 38, lid 3, van de EUDR, zouden de volgende scenario's van toepassing zijn:

1. Als een marktdeelnemer die als micro- en kleine onderneming kan worden aangemerkt, na 30 juni 2025 een relevant product in de EU-handel brengt dat werd vervaardigd met een relevante grondstof die of een relevant product dat tijdens de overgangperiode (van 29 juni 2023 tot en met 30 december 2024) in de EU-handel werd gebracht, zouden de verplichtingen van die marktdeelnemer beperkt zijn tot het verzamelen van afdoende sluitend en verifieerbaar bewijs om aan te tonen dat de relevante grondstof die of het relevante product dat werd gebruikt om dat relevante product te vervaardigen, vóór 30 december 2024 in de EU-handel werd gebracht.
2. Als het relevante product echter wordt gemaakt met een relevante grondstof die of een relevant product dat na de overgangperiode (d.w.z. vanaf 30 december 2024) in de EU-handel werd gebracht en vergezeld gaat van een zorgvuldigheidsverklaring, zouden de verplichtingen van een marktdeelnemer die als kleine of micro-onderneming wordt aangemerkt en vanaf 30 juni 2025 een relevant product op de EU-markt brengt, dezelfde zijn als die van elke andere marktdeelnemer.
3. Als een grote (of middelgrote) onderneming (onderneming B) een product in de EU-handel brengt dat gemaakt is van een relevante grondstof die vóór 30 juni 2025 door een kleine of micro-onderneming (onderneming A) in de EU-handel is gebracht, zouden de verplichtingen van onderneming B beperkt zijn tot het verzamelen van voldoende sluitend en verifieerbaar bewijs om aan te tonen dat de relevante grondstof die of het relevante product dat is gebruikt om het relevante product te vervaardigen, in de EU-handel is gebracht vóór de uitgestelde inwerkingtreding ten aanzien van onderneming A (d.w.z. 30 juni 2025).

9.2. Welk bewijs is nodig om aan te tonen dat het product vóór de datum van inwerkingtreding in de handel is gebracht (d.w.z. welke documenten worden geaccepteerd als bewijs van het “in de handel brengen”)? (NIEUW)

In het geval van geïmporteerde producten wordt de douaneaangifte van de relevante grondstoffen of relevante producten geaccepteerd als bewijs van het op de markt brengen vóór de datum van toepassing. Voor in de EU geproduceerde goederen moet andere documentatie als bewijs worden geaccepteerd, bijvoorbeeld documentatie met betrekking tot de productie, zoals kapvergunningen, oormerken van runderen, vrachtbrieven, proforma facturen bij de levering aan de klant, CMR's (Verdrag inzake de overeenkomst voor het internationaal vervoer van goederen over de weg), leveringsbonnen en alle andere documenten waaruit blijkt dat goederen tussen twee partijen zijn overgedragen die rechtstreeks in verband kunnen worden gebracht met het product in kwestie.

9.3. Mogen producten die tijdens de overgangperiode in de EU in de handel zijn gebracht, worden gemengd met producten die voldoen aan de Verordening en die na de overgangperiode in de EU in de handel worden gebracht, als kan worden aangetoond dat elke batch daarvan tijdens de overgangperiode in de EU in de handel is gebracht of voldoet aan de Verordening? (NIEUW)

Mits aan alle voorwaarden van artikel 3 (a) - (c) van de Verordening is voldaan, kunnen producten die vanaf de inwerkingtreding in de EU in de handel worden gebracht en producten die tijdens de overgangperiode in de EU in de handel zijn gebracht (en dus zijn vrijgesteld), samen met een bewijs dat ze tijdens de overgangperiode in de EU in de handel zijn gebracht, worden gemengd voordat ze in de EU in de handel worden gebracht.

9.4. Hoe zal het mengen van grondstoffen die tijdens de overgangperiode zijn opgeslagen met grondstoffen die na 30 december 2024 op de markt worden gebracht, in de praktijk werken, met name in het Informatiesysteem? (NIEUW)

Het stelsel van zorgvuldigheidseisen moet alleen worden geüpload in het Informatiesysteem voor de betreffende producten waarvoor de zorgvuldigheidsverplichtingen uit hoofde van de Verordening gelden. Als marktdeelnemers en handelaren grondstoffen die tijdens de overgangperiode op de EU-markt zijn gebracht, mengen met nieuwere voorraden (van na de overgangperiode), moet alleen de informatie die relevant is voor grondstoffen die nieuw op de EU-markt zijn gebracht, deel uitmaken van het stelsel van zorgvuldigheidseisen, aangezien deze voorraden onderworpen zijn aan het stelsel van zorgvuldigheidseisen.

Voor “overgangsvorraden”, zie Vraag hierboven.

9.5. Wanneer begint en eindigt de overgangperiode in de praktijk? (NIEUW)

De overgangperiode is ingegaan op de datum van inwerkingtreding van de EUDR (30.06.2023) en eindigt op de dag voordat de EUDR van toepassing wordt.

9.6. Hoe moeten de bevoegde autoriteiten controles uitvoeren op producten die tijdens de overgangperiode in de EU in de handel zijn gebracht om ervoor te zorgen dat de Verordening wordt nageleefd? NIEUW

De Bevoegde Autoriteiten kunnen controles uitvoeren op relevante producten om vast te stellen of de producten tijdens de overgangperiode in de EU in de handel zijn gebracht. In dat geval rust de bewijslast om aan te tonen dat het product is vrijgesteld van de Verordening, overeenkomstig vraag 79, op de marktdeelnemer.

9.7. Zal de Commissie richtsnoeren uitvaardigen?

De Commissie werkt aan een begeleidend document om dieper in te gaan op bepaalde aspecten van de Verordening, d.w.z. de definitie van "landbouwgebruik", waarin kwesties aan bod komen die verband houden met boslandbouw en landbouwgrond, certificering, wettigheid en andere aspecten die voor veel belanghebbenden op het terrein van belang zijn. Het is de bedoeling dat deze documenten worden gepubliceerd voordat de Verordening van toepassing wordt.

De Commissie verzamelt ook input en bevordert de dialoog tussen belanghebbenden via het multistakeholderplatform voor de bescherming en het herstel van de bossen wereldwijd, met het oog op het verstrekken van informeel advies over een aantal kwesties. Dit document met veelgestelde vragen biedt al een antwoord op de meest voorkomende vragen die de Commissie van belanghebbenden heeft ontvangen en zal in de loop van de tijd worden bijgewerkt. Indien nodig zullen extra hulpmiddelen worden voorzien.

Er zijn geen extra richtsnoeren vereist om de regels na te leven. De Commissie wil bepaalde aspecten in detail uitwerken om uit te leggen hoe de Verordening in de praktijk zal werken, voorbeelden van goede praktijken delen, enz.

9.8. Zal de Commissie grondstofs specifieke richtsnoeren uitvaardigen?

Nee. De Commissie is echter wel van plan om voorbeelden van goede praktijken te geven, onder andere via richtsnoeren, die tot op zekere hoogte betrekking zullen hebben op grondstofs specifieke aspecten.

9.9. Wat zijn de rapportageverplichtingen voor marktdeelnemers?

Niet-kmo-marktdeelnemers zullen jaarlijks publiekelijk moeten rapporteren over hun zorgvuldigheidssysteem. Is het voor marktdeelnemers die binnen het toepassingsgebied van de richtlijn duurzaamheidsrapportage door bedrijven (CSRD) vallen en tijdig voldoen aan de EU-standaard voor duurzaamheidsrapportering (ESRS), voldoende om hun rapportering te publiceren volgens de CSRD-vereisten? Of zullen er bijkomende rapportagevereisten zijn?

Wat de rapportageverplichtingen betreft, bepaalt de Verordening dat marktdeelnemers die ook binnen het toepassingsgebied van andere EU-wetgevingsinstrumenten vallen die vereisten opleggen met betrekking tot zorgvuldigheid inzake waardeketens, aan hun rapportageverplichtingen uit hoofde van de Verordening kunnen voldoen door de vereiste informatie op te nemen in hun rapportering in het kader van andere EU-wetgevingsinstrumenten (artikel 12, lid 3, van de Verordening).

9.10. Wat is het EU-observatorium voor ontbossing en bosdegradatie?

Het Observatorium zal voortbouwen op reeds bestaande monitoringinstrumenten, waaronder Copernicus-producten en andere publiek of privaat beschikbare bronnen, om de tenuitvoerlegging van deze Verordening te ondersteunen door wetenschappelijk bewijs te leveren, waaronder kaarten van de bodembedekking op de afsluitingsdatum, met betrekking tot wereldwijde ontbossing en bosdegradatie en de daarmee samenhangende handel. Het gebruik van deze kaarten garandeert niet automatisch dat aan de voorwaarden van de Verordening wordt voldaan, maar is een hulpmiddel voor bedrijven om ervoor te zorgen dat deze Verordening wordt nageleefd, bijvoorbeeld om het ontbossingsrisico te evalueren. Bedrijven zullen nog steeds verplicht zijn om zorgvuldigheid te betrachten.

Het EU-observatorium inzake ontbossing en bosdegradatie zal alle bossen wereldwijd bestrijken, met inbegrip van de Europese bossen, en zal worden ontwikkeld in samenhang met

andere lopende beleidsontwikkelingen van de EU, zoals de wetgeving inzake bosmonitoring en de verbetering en uitbreiding van het Europees informatiesysteem voor bossen (FISE).

Het voornaamste doel van de referentiekaarten geproduceerd door het EU-observatorium is om informatie aan te reiken voor de risicobeoordeling door marktdeelnemers/handelaren en de Bevoegde Autoriteiten van de EU-lidstaten. Referentiekaarten zullen dus de volgende kenmerken hebben:

- **Ze zijn niet verplicht.** Er komt geen verplichting voor marktdeelnemers/handelaren (of bevoegde autoriteiten) om de referentiekaarten van het EU-observatorium te gebruiken ter informatie bij hun risicobeoordeling.
- **Ze zullen niet-exclusief zijn.** Marktdeelnemers en handelaren (evenals bevoegde autoriteiten) kunnen gebruikmaken van andere kaarten die meer granulair of gedetailleerd kunnen zijn dan de kaarten die door het EU-observatorium beschikbaar worden gesteld. De Verordening schrijft niet voor op welke wijze de informatie voor de risicobeoordeling moet worden verkregen. Het EU-observatorium is een van de vele instrumenten die beschikbaar zullen zijn en zal door de Commissie gratis worden aangeboden.
- **Ze zijn niet wettelijk bindend.** De referentiekaarten die door het EU-observatorium beschikbaar worden gesteld, kunnen dus worden gebruikt voor risicobeoordeling. Het feit dat een verstrekte geolocatie binnen een gebied valt dat als bos wordt beschouwd, leidt echter niet automatisch tot een conclusie van niet-naleving. Anderzijds mag er niet van worden uitgegaan dat wanneer de geolocatie buiten een gebied valt dat als bos wordt beschouwd, de zending/grondstof niet zal worden gecontroleerd (er kunnen willekeurige controles zijn, alsook andere risicofactoren) of dat het product automatisch aan de regels zal voldoen (ten eerste omdat er geen 100% nauwkeurigheid is en ten tweede omdat een ontbossingsvrij product hoe dan ook illegaal kan zijn volgens de relevante wetgeving in het land van herkomst).

9.11. Wat vormt een hoog risico en hoe lang kan een opschorting duren?

Artikel 17 van de EUDR staat de bevoegde autoriteiten toe om onmiddellijk maatregelen te nemen - waaronder opschorting - in situaties die een hoog risico op niet-naleving inhouden. Wat vormt een hoog risico en hoe lang kan de opschorting duren?

De bevoegde autoriteiten kunnen situaties vaststellen waarin relevante producten een hoog risico inhouden dat ze niet aan de voorschriften van de Verordening voldoen, op basis van verschillende omstandigheden, waaronder steekproefcontroles, het resultaat van hun risicoanalyse in hun risicogebaseerde plannen, of risico's die worden vastgesteld via het informatiesysteem, of op basis van informatie van een andere bevoegde autoriteit, concrete aanwijzingen, enz. In dergelijke gevallen kunnen de bevoegde autoriteiten tussentijdse maatregelen nemen zoals gedefinieerd in artikel 23 van de Verordening, waaronder het opschorten van het in de handel brengen of op de markt aanbieden van het product in de EU. Deze opschorting moet binnen drie werkdagen aflopen, of 72 uur in het geval van aan bederf onderhevige producten. De Bevoegde Autoriteit kan echter op basis van binnen die termijn

uitgevoerde controles besluiten dat de opschorting moet worden verlengd met extra perioden van telkens drie dagen om vast te stellen of het product aan de Verordening voldoet.

9.12. Hoe verhoudt de Verordening zich tot de EU-richtlijn Hernieuwbare Energie?

De doelstellingen van de Verordening en de Richtlijn Hernieuwbare Energie zijn complementair, aangezien beide gericht zijn op de overkoepelende doelstelling om klimaatverandering en biodiversiteitsverlies tegen te gaan. Grondstoffen en producten die onder het toepassingsgebied van beide wetgevingen vallen, zullen onderworpen zijn aan de vereisten voor algemene markttoegang onder de Verordening en kunnen in aanmerking worden genomen als hernieuwbare energie onder de Richtlijn Hernieuwbare Energie. Deze vereisten zijn verenigbaar en versterken elkaar. In het specifieke geval van certificeringssystemen voor geringe indirecte veranderingen in landgebruik (ILUC) overeenkomstig Verordening (EU) 2019/807 van de Commissie tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2018/2001, kunnen deze certificeringssystemen ook worden gebruikt door marktdeelnemers en handelaren in het kader van hun systemen voor zorgvuldigheidseisen om de door de Verordening voorgeschreven informatie te verkrijgen teneinde te voldoen aan sommige van de traceerbaarheids- en informatie-eisen die zijn vastgelegd in artikel 9 van de Verordening. Net als bij elk ander certificeringssysteem doet het gebruik ervan geen afbreuk aan de wettelijke verantwoordelijkheid en verplichtingen krachtens de Verordening voor marktdeelnemers en handelaren om de nodige zorgvuldigheid te betrachten.

°°0°°

10. Sancties

10.1. Wat betekent het dat de sancties van de EU-lidstaten de verplichtingen van de lidstaten krachtens Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad onverlet laten? (NIEUW)

De EU-lidstaten moeten een nationaal sanctiekader vaststellen dat ten minste de in artikel 25, lid 2, van de Verordening genoemde sancties omvat. De omvang en de aard van de sancties mogen niet in strijd zijn met de Richtlijn inzake Milieucriminaliteit. De bepalingen van de richtlijn zijn onderworpen aan de rechtsopvolging.

10.2. Wat is de maximale hoogte van de boete? (NIEUW)

Het staat de lidstaten vrij om de sancties vast te stellen, met inbegrip van de hoogte van de boete. Voor rechtspersonen kan het maximumbedrag van de boete niet lager zijn dan 4% van de totale jaaromzet van de marktdeelnemer of handelaar in de Unie in het boekjaar voorafgaand aan het boetebesluit, bepaald volgens de berekening van de totale omzet voor ondernemingen zoals vastgelegd in artikel 5, lid 1, van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad.

Het niveau van de geldboete dient waar nodig te worden verhoogd, met name in het geval van herhaalde inbreuken. De sancties moeten ervoor zorgen dat zij de verantwoordelijken daadwerkelijk de economische voordelen ontnemen die zij aan hun inbreuken ontleen, overeenkomstig het beginsel van doeltreffendheid, evenredigheid en afschrikking.

10.3. Is het met betrekking tot de Richtlijn inzake Overheidsopdrachten aan de EU-lidstaten om bij de tenuitvoerlegging van de Verordening te beslissen of zelfreiniging mogelijk moet worden gemaakt? (NIEUW)

Afgezien van de vereisten van artikel 25, leden 1 en 2, van de EUDR hebben de lidstaten de discretionaire bevoegdheid om te beslissen of ze al dan niet in zelfreiniging willen voorzien. Zij moeten er echter voor zorgen dat een dergelijke bepaling de doeltreffendheid van de sancties niet belemmert door duidelijke regels inzake zelfreiniging vast te stellen en toe te passen.

10.4. Volgens artikel 25, lid 3, van de EUDR stellen de lidstaten "de Commissie in kennis van definitieve oordelen" en sancties tegen rechtspersonen. De Commissie zal een lijst van deze vonnissen op haar website publiceren. Gaat het hier om alle administratieve besluiten of om rechterlijke uitspraken? (NIEUW)

Deze bepaling betekent dat de lidstaten de Commissie in kennis moeten stellen van definitieve vonnissen tegen rechtspersonen, dat wil zeggen uitspraken van het Hof.

10.5. Ik heb een paar kleine bomen omgehakt op mijn land waar ik nu koeien houd. Ik ben van plan het hout en het vlees van de koeien te verkopen op een lokale markt in de EU. Worden er boetes opgelegd als ik ze verkoop aangezien ik de bomen heb omgehakt? (NIEUW)

Over het algemeen ligt de verantwoordelijkheid voor de handhaving van de bepalingen bij de lidstaten. In de EU is het evenredigheidsbeginsel een van de algemene beginselen van het recht van de Unie dat van toepassing is op de interpretatie en handhaving van de wetgeving van de Unie.

Het kappen van bomen kan alleen een overtreding van de ontbossingsvrij-vereiste van de Verordening vormen als de bomen deel uitmaken van een bos zoals gedefinieerd in de Verordening. Dit is het geval als de bomen deel uitmaken van grond die niet wordt gebruikt voor overwegend landbouw- of stedelijk grondgebruik en dat meer dan 0,5 hectare beslaat met bomen van hoger dan 5 meter en een kroonbedekking van meer dan 10 %, of bomen die deze drempels op de groeiplaats kunnen bereiken. Als aan een van deze criteria niet wordt voldaan, is het gebied geen bos en vormt het kappen van de bomen geen inbreuk op een bepaling van de ontbossingsvrij-vereiste van de Verordening.

10.6. Wat moet ik doen als ik IT-gerelateerde problemen heb met het informatiesysteem? (NIEUW)

Raadpleeg de website van het EUDR-informatiesysteem: <https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/deforestation-due-diligence-registry> en